வானவில்

VAANAVIL

இதழ் 181 | தை 2026

ISSUE 181 | JANUARY 2026

ஏகாதிபத்தியம் நிச்சயம் தோற்கடிக்கப்படும்!

அமெரிக்கா இன்றைய உலகின் மிகப்பெரிய ஏகாதிபத்தியமாக இருக்கின்றது. அதே நேரத்தில் அது தனது அந்திம காலத்திலும் உள்ளது.

அமெரிக்காவின் ஆகப் பிந்தைய ஏகாதிபத்திய நடவடிக்கையாக அதன் வெனிசுவேலா நாட்டின் மீதான தாக்குதல் அமைந்துள்ளது. அமெரிக்கப் படைகள் வெனிசுவேலாவின் பல நகரங்களில் தாக்குதல் நடத்தியதுடன், அந்த நாட்டின் ஜனாதிபதி மதுரோவையும், அவரது மனைவியையும் பலவந்தமாகப் பிடித்து அமெரிக்காவுக்கு கொண்டு சென்று சிறை வைத்திருக்கின்றன.

வெனிசுவேலா மீதான தாக்குதலுக்கு அந்த நாடு அமெரிக்காவுக்குள் போதை வஸ்துகளை அனுப்பி வருகிறது என்று காரணம் கூறி வந்த அமெரிக்க ஜனாதிபதி டொனால்ட் ட்ரம்ப், இப்பொழுது வெனிசுவேலாவின் அபரிமிதமான எண்ணெய் வளத்தைக் கைப்பற்றுவதற்காகத்தான் இந்தத் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டதாக பகிரங்கமாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார். அதன் மூலம் இது ஒரு திட்டமிட்ட ஏகாதிபத்திய நடவடிக்கை என்பது நிரூபணமாகியுள்ளது.

ஆனால் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் வெறி வெனிசுவேலாவுடன் அடங்கி விடவில்லை.

மெக்சிக்கோ, பொலிவியா, கியூபா, நிக்கரக்குவா போன்ற நாடுகள் மீதும் தாக்குதல் நடத்தி, அந்த நாடுகளில் தற்போது அதிகாரத்தில் இருக்கும் அமெரிக்காவுக்கு எதிரான அரசுகளைக் கவிழ்க்கப் போவதாக ட்ரம்ப் மிரட்டி வருகிறார். ஏற்கெனவே அமெரிக்காவின் அயல்நாடான கனடாவை அமெரிக்காவின் 51 ஆவது மாநிலமாக இணைக்கப் போவதாக ட்ரம்ப் அறிவித்தல் விடுத்திருந்தார். தனது நாட்டுக்கு மேலேயுள்ள கனடாவையும், கீழேயுள்ள மெக்சிக்கோவையும் கைப்பற்றி விட்டால், முழு வட அமெரிக்க கண்டமும் தமது ஆளுகைக்குள் வந்துவிடும் என்பது ட்ரம்பின் கனவு.

ஈரான் மீது தாக்குதல் நடத்தும் திட்டமும் ட்ரம்பின் நிகழ்ச்சி நிரலில் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. அதற்குக் காரணம், வெனிசுவேலா போல ஈரானிலும் பெருந்தொகையான எண்ணெய் வளம் இருப்பது மட்டுமல்ல. மத்திய கிழக்கில் பல அரபு நாடுகளை அமெரிக்கா மிரட்டி தனக்குச் சாதகமாக அடிபணிய வைத்த போதிலும், ஈரான் மட்டும் அமெரிக்காவுக்கும் அதன் அடிவருடியான சியோனிச இஸ்ரேலுக்கும் சிம்ம சொப்பனமாக இருந்து வருகிறது.

இப்பொழுது இன்னொரு வித்தியாசமான காட்சி அரங்கேறுகிறது.

அதாவது, இதுவரை காலமும் தனக்கு எதிரான நாடுகளை மிரட்டி வந்த அமெரிக்கா, இப்பொழுது பல தசாப்தங்களாக தனது ஏகாதிபத்திய நடவடிக்கைகளுக்கு ஒத்துழைத்து வந்த ஐரோப்பா மீதும் கைவைக்க ஆரம்பித்துள்ளது.

நேட்டோ இராணுவக் கூட்டணி உறுப்பு நாடுகளில் ஒன்றான டென்மார்க்கின் ஆளுகைக்குள் உள்ள சுயாட்சிப் பிரதேசமான கிரீன்லாந்தை தன்னிடம் ஒப்படைக்கும் படியும், சமாதானமாக அதைத் தன்னிடம் ஒப்படைக்காவிடின், இராணுவ பலத்தின் மூலமாவது அதைத் தான் கைப்பற்றப் போவதாகவும் ட்ரம்ப் மிரட்டல் விடுத்து வருகின்றார்.

அமெரிக்காவின் சமீபகால நடவடிக்கைகள் அதன் ஏகாதிபத்திய தன்மையின் தவிர்க்க முடியாத வளர்ச்சிப் போக்கின் பிந்தைய வெளிப்பாடாகும்.

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் வரலாற்றை எடுத்துப் பார்ப்போமாயின், அது இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தின் முடிவின் பின்னரே உலகின் முதல்தர ஏகாதிபத்தியமாக உலக அரங்கின் முன்னணிக்கு வந்தது. இரண்டாம் உலக யுத்தம் முடிந்த 1945 ஆம் ஆண்டுப் பின்னரான இந்த 80 ஆண்டுக் காலகட்டத்தில், அமெரிக்கா பல நாடுகளில் ஆக்கிரமிப்புக் போர்கள், ஆட்சிக் கவிழ்ப்புகள், சதிகள், சூழ்ச்சிகள் என்பனவற்றில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளது. அதன் ஆதிக்கத்தின் வெளிப்பாடாக இன்று உலகின் 50 இற்கும் அதிகமான நாடுகளில்

தொடர்ச்சி 15ம் பக்கம் பார்க்க...

நூறு சிந்தனை மலரட்டும்

பயங்கரவாதத்தடைச் சட்டம்: அசலும் நகலும்

2024 ஜனாதிபதி மற்றும் பாராளுமன்றத் தேர்தல்களின் போது, தேசிய மக்கள் சக்தி (NPP) கொடூரமான பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தை (PTA - 1979) நீக்குவதாக உறுதியளித்தது. தே.ச.மவின் 'வளமான தேசம், அழகான வாழ்க்கை' (A Thriving Nation, A Beautiful Life) என்ற தேர்தல் அறிக்கையின் ஆங்கிலப் பதிப்பில் 129 ஆம் பக்கத்தில் கீழேயுள்ளவாறு கூறப்பட்டுள்ளது:

"பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் உட்பட அனைத்து ஒடுக்குமுறைச் சட்டங்களையும் நீக்குதல் மற்றும் நாட்டின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் மக்களின் சிவில் உரிமைகளை உறுதி செய்தல். [Abolition of all oppressive acts including the Prevention of Terrorism Act (PTA) and ensuring civil rights of people in all parts of the country]"

இருப்பினும், மேலே குறிப்பிட்ட வாக்குறுதியை சிங்களப் பதிப்பில் காண முடியவில்லை — இந்த முரண்பாட்டை தே.ம.ச மற்றும் அதன் அரசியல் திட்டக் குழுவினரே விளக்க வேண்டும். அதேவேளையில் இரண்டு பதிப்புகளும் நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறைமை ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றன.

தற்போது முன்மொழியப்பட்டுள்ள 'பயங்கரவாதத்திலிருந்து அரசை பாதுகாத்தல் சட்டம்' (Protection of the State from Terrorism Act - PSTA) வரைவானது, பழைய பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தை (PTA) விட முன்னேறிய ஒன்றாக தேசிய மக்கள் சக்தி அரசாங்கம் காட்ட முனைந்தாலும், உண்மையில் அது பழைய சட்டத்தின் அதே ஆபத்தான அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது.

பயங்கரவாதம் என்பதற்கு இந்தப் புதிய சட்டம் வழங்கும் விளக்கம் மிகவும் விரிவானது. அரசாங்கத்தைத் தூண்டுவது அல்லது ஒரு காரியத்தைச் செய்யக் கோருவது கூட இதில் பயங்கரவாதமாகக் கருதப்படலாம். இது தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள் மற்றும் சிவில் சமூகப் போராட்டங்களை 'பயங்கரவாதம்' என முத்திரை குத்த வழிவகுக்கும்.

பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளரின் உத்தரவின் பேரில், ஒருவரைத் தொடக்கத்தில் இரண்டு மாதங்கள் முதல் ஓராண்டு வரை தடுப்புக்காவலில் வைக்க இந்தச் சட்டம் அனுமதிக்கிறது. இது நீதித்துறையின் மேற்பார்வையைக் குறைப்பதோடு, நீதவான்களால் பிணை வழங்க முடியாத சூழலையும் உருவாக்குகின்றது. அவசரகால நிலையை அறிவிக்காமலேயே, குறிப்பிட்ட அமைப்புகளைத் தடை செய்யவும் அல்லது ஊரடங்கு உத்தரவைப் பிறப்பிக்கவும் இச்சட்டம் ஜனாதிபதிக்கு அதிகாரத்தை அளிக்கின்றது.

இந்தச் சட்டம் இலங்கைக்கு வெளியே வாழும் இலங்கையை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்களுக்கும் பொருந்தும். புலம்பெயர் சமூகத்தினர் சமூக வலைதளங்களில் பதிவிடும் கருத்துகளுக்காக அவர்களைக் கைது செய்யவும் இது பயன்படுத்தப்படலாம்.

பாதுகாப்பு அமைச்சு எந்த இடத்தையும் 'தடை செய்யப்பட்ட இடமாக' அறிவிக்கலாம். அங்கு புகைப்படம் எடுப்பது கூட 3 ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும். எவ்வித விசாரணையுமின்றி ஒருவரை 'புனர்வாழ்வு' என்ற பெயரில் தடுத்து வைக்க சட்டமா அதிபருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

பயங்கரவாத அமைப்புகளுடன் தொடர்பு வைத்திருத்தல் அல்லது பயங்கரவாத வெளியீடுகளை விநியோகித்தல் போன்றவற்றுக்கு 20 ஆண்டுகள் முதல் ஆயுள் தண்டனை வரை விதிக்கப்படலாம். மின்னணுத் தொடர்புகள் மற்றும் மறைக்குறியாக்கம் (Encrypted) செய்யப்பட்ட செய்திகளை இடைமறித்துக் கண்காணிக்கும் விரிவான அதிகாரம் அரசுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது டிஜிட்டல் சுதந்திரத்திற்கு விடப்பட்ட பெரும் அச்சுறுத்தலாகும்.

'பயங்கரவாதத்திலிருந்து அரசை பாதுகாத்தல் சட்டம்' என்ற தலைப்பிலேயே பொதுமக்களை வன்முறையிலிருந்து பாதுகாப்பதை விட அரசைப் பாதுகாப்பதே இந்த புதிய சட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கம் என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. இந்த சட்டமூலத்தை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம், தேசிய மக்கள் சக்தி அரசாங்கம் பயங்கரவாதத்தடைச் சட்டத்தை நீக்குவதாக அளித்த வாக்குறுதியை முற்றாக மீறியுள்ளது.

கடந்த தேர்தல்களில் அரசாங்கத்திற்கு வாக்களித்தவர்களில் பெரும்பாலோர் அவர்கள் முறைமை மாற்றத்தைக் கொண்டு வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையிலேயே அவ்வாறு செய்தனர். பழைய முறை பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய அதே வடிவங்களை வலுப்படுத்த மக்கள் அரசாங்கத்திற்கு வாக்களிக்கவில்லை. இதேபோலவே நல்லாட்சி, ஊழல் எதிர்ப்பு, ஜனநாயகம் என்று கூறிக்கொண்டு 2015 இல் பதவிக்கு வந்தவர்கள், 4 வருட காலகட்ட ஆட்சியில் மக்களை எவ்வாறு ஏமாற்றினார்கள் என்பதிலிருந்து மக்கள் நிறைய விடயங்களைக் கற்றுக் கொண்டிருந்தால், கடந்த தேர்தல்களில் புத்திசாலித்தனமாக வாக்களித்திருப்பார்கள். அவ்வாறு கற்றுக் கொள்ள முடியாதவர்களுக்கு தேசிய மக்கள் சக்தியினர் இப்போது இன்னுமொரு வாய்ப்பினை வழங்கியுள்ளார்கள்.

16வது ஆண்டில் வானவில்

கடந்த 15 ஆண்டுகளாக தொடர்ச்சியாக அதிகம் சத்தம் சந்தடியில்லாமல் கறுப்பு – வெள்ளையில் எளிமையாக வெளிவந்த வானவில், இந்த இதழிலிருந்து வர்ணநிறங்களில் வெளிவரவுள்ளது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவிக்கின்றோம்.

விளம்பரப்படுத்தாமலும், ஜனரஞ்சகமின்றியும், வர்த்தக நோக்கங்களின்றியும் உலகின் எந்த மொழியாக இருந்தாலென்ன, எந்தவொரு ஊடகமும் நின்று பிடிப்பது என்பது மிகமிகக் கடினம். எனினும் இந்த நோக்கங்கள் எதுவுமின்றி வானவில் தனக்கென ஒரு குறிப்பிட்ட வாசகர் வட்டத்தை கடந்த 15 ஆண்டுகளில் உருவாக்கியுள்ளது என்பதை நாங்கள் நம்புகின்றோம். இந்த அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையே வானவில் இதழை மாதமொருமுறை கொண்டு வருவதற்கு எமக்கு உந்து சக்தியாக இருந்து வருகின்றது.

இத்தருணத்தில் 'வானவில்' இதழுக்கு தொடர்ச்சியாக ஆதரவும் ஊக்கமும் அளித்து வரும் அனைவருக்கும் நன்றிகளைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

வாழ்த்துகள்!

'வானவில்' வாசகர்கள் அனைவருக்கும் இனிய புதுவருட – தைப்பொங்கல் வாழ்த்துகள்.

– 'வானவில்' குழுமம்

தொடர்பு மின்னஞ்சல் முகவரி: sunvaanavil@gmail.com
'வானவில்' இதழுக்கு ஆக்கங்களை அனுப்ப விரும்புபவர்களும், இதழ்களைப் பெற்றுக்கொள்ள விரும்புபவர்களும் மற்றும் அனைத்துத் தொடர்புகளுக்கும் மேலுள்ள மின்னஞ்சல் முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

வானவில்

இணையத்தளம்: http://manikkural.wordpress.com/ இந்த இணையத்தளத்தில் இதுவரையில் வெளிவந்த அனைத்து 'வானவில்' இதழ்களையும் வாசிக்கலாம்.

ஐக்கிய நாடுகள் பாதுகாப்பு சபையில் பேராசிரியர் ஜெ:.ப்ரி டீ. சாக்ஸ் ஆற்றிய உரை

திகதி: ஜனவரி 5, 2026
இடம்: நியுயோர்க் ஐ.நா. சபை

தலைவர் அவர்களே, பாதுகாப்பு சபையின் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களே,

இன்று இந்தச் சபையின் முன்னே இருக்கும் விவகாரம், வெனிசுவேலோ அரசாங்கத்தின் தன்மை பற்றியது அல்ல.

மாறாக, எந்தவொரு உறுப்பு நாடும் — இராணுவ பலம், வலுக்கட்டாயம் அல்லது பொருளாதார நெருக்குதல்கள் மூலம் — வெனிசுலோவின் அரசியல் எதிர்காலத்தைத் தீர்மானிக்கவோ அல்லது அதன் உள்விவகாரங்களைக் கட்டுப்படுத்தவோ உரிமை கொண்டுள்ளதா என்பதுதான் கேள்வி.

இந்தக் கேள்வி, ஐக்கிய நாடுகள் சாசனத்தின் பிரிவு 2(4) உடன் நேரடியாகத் தொடர்புடையது. எந்தவொரு நாட்டின் பிராந்திய ஒருமைப்பாட்டிற்கு அல்லது அரசியல் சுதந்திரத்திற்கு எதிராக சக்தியைப் பயன்படுத்துவதையோ அல்லது மிரட்டல் விடுப்பதையோ இந்தச் சாசனம் தடை செய்கின்றது.

இந்தத் தடையை நிலைநிறுத்துவதா அல்லது கைவிடுவதா என்பதை இந்தச் சபை தீர்மானிக்க வேண்டும். இதனைக் கைவிடுவது மிகவும் பாரதூரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும்.

பின்னணி மற்றும் சூழல்

1947 ஆம் ஆண்டு முதல், அமெரிக்க வெளியுறவுக் கொள்கையானது பிற நாடுகளில் ஆட்சி மாற்றத்தைக் கொண்டுவருவதற்காக பலமுறை ஆயுத பலம், இரகசிய நடவடிக்கைகள் மற்றும் அரசியல் சூழ்ச்சிகளைப் பயன்படுத்தி வந்துள்ளது. இது மிகத் துல்லியமாக ஆவணப்படுத்தப்பட்ட ஒரு வரலாற்றுப் பதிவாகும். அரசியல் விஞ்ஞானி லிண்ட்சே ஓ'ரூர்க் (Lindsey O'Rourke) தனது 'Covert Regime Change (2018)' என்ற புத்தகத்தில், 1947 முதல் 1989 வரை மட்டும் அமெரிக்காவால் மேற்கொள்ளப்பட்ட 70 ஆட்சி மாற்ற முயற்சிகளை ஆவணப்படுத்தியுள்ளார்.

பனிப்போருக்குப் பின்னரும் இந்த நடைமுறைகள் முடிவுக்கு வரவில்லை. 1989 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு, பாதுகாப்பு சபையின் அனுமதியின்றி அமெரிக்காவால் மேற்கொள்ளப்பட்ட மிக

முக்கியமான ஆட்சி மாற்ற நடவடிக்கைகள்: ஈராக் (2003), லிபியா (2011), சிரியா (2011 முதல்), ஹோண்டுராஸ் (2009), உக்ரைன் (2014) மற்றும் வெனிசுவேலா (2002 முதல்).

இதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் முறைகள் நன்கு அறியப்பட்டவை: நேரடிப் போர், இரகசிய உளவுத்துறை நடவடிக்கைகள், அமைதியின்மையைத் தூண்டுதல், ஆயுதமேந்திய குழுக்களுக்கு ஆதரவளித்தல், ஊடகங்களைக் கையாளுதல், அதிகாரிகளுக்கு இலஞ்சம் கொடுத்தல் மற்றும் பொதுமக்களின் வாழ்க்கையைச் சீர்குலைக்கும் பொருளாதாரப் போர் போன்றவை இதில் அடங்கும்.

இந்த நடவடிக்கைகள் ஐக்கிய நாடுகள் சாசனத்தின்படி சட்டவிரோதமானவை. இவை தொடர்ச்சியான வன்முறை, உயிரிழப்புகள், அரசியல் ஸ்திரமின்மை மற்றும் பொதுமக்களின் சொல்லொணாத் துயரத்திற்கே வழிவகுக்கின்றன.

வெனிசுவேலா விவகாரம்

வெனிசுவேலா தொடர்பாக அமெரிக்காவின் அண்மைக்கால நடவடிக்கைகள் மிகத் தெளிவானவை.

2002 ஏப்ரலில், வெனிசுவேலா அரசாங்கத்திற்கு எதிரான ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு முயற்சியை அமெரிக்கா அறிந்திருந்ததுடன் அதற்கு ஒப்புதலும் அளித்தது.

2010 களில், வெனிசுவேலா அரச எதிர்ப்புப் போராட்டங்களில் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்த சிவில் சமூகக் குழுக்களுக்கு அமெரிக்கா நிதியுதவி செய்தது. குறிப்பாக 2014 இல், வெனிசுவேலா அரசாங்கம் ஆர்ப்பாட்டங்களை ஒடுக்கியபோது, அமெரிக்கா தொடர்ச்சியான பொருளாதாரத் தடைகளை விதித்தது. 2015 இல், அதிபர் பாரக் ஒபாமா வெனிசுவேலாவை "அமெரிக்காவின் தேசிய பாதுகாப்பு மற்றும் வெளியுறவுக் கொள்கைக்கு வழக்கத்திற்கு மாறான மற்றும் அசாதாரணமான அச்சுறுத்தல்" என்று அறிவித்தார்.

2017 இல், ஐ.நா பொதுச் சபைக்கு புறம்பாக இலத்தீன் அமெரிக்க தலைவர்களுடனான ஓர் இரவு விருந்தில், ஜனாதிபதி ட்ரம்ப் அரசாங்கத்தை கவிழ்க்க வெனிசுவேலா மீது அமெரிக்கா ஆக்கிரமிப்பதற்கான விருப்பத்தை வெளிப்படையாக விவாதித்தார்.

2017 முதல் 2020 வரையான காலப்பகுதியில், வெனிசுவேலாவின் அரச எண்ணெய் நிறுவனத்தின் மீது அமெரிக்கா கடுமையான பொருளாதாரத் தடைகளை விதித்தது. இதனால் வெனிசுவேலாவின் எண்ணெய் உற்பத்தி 75% ஆல் வீழ்ந்தது. தனிநபர் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி (PPP) 62% ஆல் சரிவடைந்தது.

ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச்சபை இத்தகைய ஒருதலைப்பட்சமான கட்டாய நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக மீண்டும் மீண்டும் பெரும்பான்மையான வாக்குகளை அளித்துள்ளது. சர்வதேச சட்டத்தின்படி, இத்தகைய தடைகளை விதிக்க ஐ.நா பாதுகாப்பு சபைக்கு மட்டுமே அதிகாரம் உள்ளது.

23 ஜனவரி 2019 அன்று, அமெரிக்கா ஒருதலைப்பட்சமாக ஜுவான் கைடோவை (Juan Guaidó) வெனிசுவேலாவின் "இடைக்கால அதிபராக" அங்கீகரித்தது. மேலும் 28 ஜனவரி 2019 அன்று வெளிநாடுகளில் உள்ள சுமார் 7 பில்லியன் டொலர் மதிப்புள்ள வெனிசுவேலாவின் இறையாண்மை சொத்துக்களை முடக்கியதோடு, சில சொத்துக்கள் மீதான அதிகாரத்தை கைடோவிடம் வழங்கியது.

இந்த நடவடிக்கைகள் இரண்டு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக நீடிக்கும் அமெரிக்காவின் தொடர்ச்சியான ஆட்சி மாற்ற முயற்சியின் ஒரு பகுதியாகும்.

சமீபத்திய அமெரிக்காவின் உலகளாவிய தீவிரத்தன்மை

கடந்த ஓராண்டில், அமெரிக்கா ஏழு

நாடுகளில் குண்டுவீச்சு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. இவற்றில் எதற்கும் பாதுகாப்பு சபையின் அனுமதி பெறப்படவில்லை. மேலும், இவை ஐ.நா சாசனத்தின் கீழ் சட்டபூர்வமான தற்காப்பு நடவடிக்கைகளாகவும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இலக்கு வைக்கப்பட்ட அந்த நாடுகளில் ஈரான், ஈராக், நைஜீரியா, சோமாலியா, சிரியா, யேமன் மற்றும் இப்போது வெனிசுவேலா ஆகியவை அடங்கும்.

கடந்த ஒரு மாதத்தில், அதிபர் ட்ரம்ப் கொலம்பியா, டென்மார்க், ஈரான், மெக்சிகோ, நைஜீரியா மற்றும் நிச்சயமாக வெனிசுவேலா உட்பட குறைந்தது ஆறு ஐ.நா உறுப்பு நாடுகளுக்கு எதிராக நேரடி அச்சுறுத்தல்களை விடுத்துள்ளார். இந்த அச்சுறுத்தல்கள் இந்த அறிக்கையின் இணைப்பில் சுருக்கமாக தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

இன்றுள்ள ஆபத்து என்னவெனில்

நிக்கோலஸ் மதுரோ குறித்து தீர்ப்பளிக்க ஐ.நா சபையின் உறுப்பினர்கள் அழைக்கப்படவில்லை.

சமீபத்திய அமெரிக்கத் தாக்குதல் மற்றும் தொடரும் வெனிசுவேலா கடற்படை மீதான முற்றுகையின் விளைவு சுதந்திரமா அல்லது அடிமைத்தனமா என்பதை மதிப்பிட அவர்கள் (ஐ.நா சபையின் உறுப்பினர்கள்) அழைக்கப்படவில்லை.

மாறாக, ஐ.நா சபையின் உறுப்பினர்கள் சர்வதேச சட்டத்தையும், குறிப்பாக ஐக்கிய நாடுகள் சாசனத்தையும் பாதுகாக்க அழைக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

ஜோன் மியர்ஷெய்மரால் மிகவும் சிறப்பாக விளக்கப்பட்ட சர்வதேச உறவுகளுக்கான யதார்த்தவாத பாடசாலை, சர்வதேச அராஜகத்தின் நிலைமையை "வல்லரசு அரசியலின் துயரம்" என்று துல்லியமாக விவரிக்கின்றது. யதார்த்தவாதம் (Realism) என்பது பூகோள அரசியலை விவரிக்கிறதே தவிர, அமைதிக்கான ஒரு தீர்வல்ல.
சர்வதேச அராஜகம் துயரத்திற்கு இட்டுச் செல்கின்றது என்பதே அதன் சொந்த முடிவு.

முதல் உலகப் போருக்குப் பிறகு, சர்வதேச சட்டத்தின் மூலம் இந்தப் பேரழிவை முடிக்க நாடுகளின் சங்கம் (League of Nations) உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால் 1930களில் உலகின் முன்னணி நாடுகள் சர்வதேச சட்டத்தைப் பாதுகாக்கத் தவறியதால், மீண்டும் ஓர் உலகப் போர் மூண்டது.

அந்தப் பேரழிவிலிருந்து, மனிதகுலத்தின் இரண்டாவது பெரும் முயற்சியாக, அராஜகத்திற்கு மேலாக சர்வதேச சட்டத்தை நிலைநாட்ட ஐக்கிய நாடுகள் சபை உருவானது. சாசனத்தின் வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், "எங்கள் வாழ்நாளில் இருமுறை மனிதகுலத்திற்கு அளவிட முடியாத துயரத்தைக் கொண்டுவந்த இந்தப் போரின் கொடுமையிலிருந்து அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளைக் காப்பாற்றுவது" என்பதற்காக ஐ.நா. உருவாக்கப்பட்டது.

நாங்கள் அணு ஆயுதக் காலத்தில் இருப்பதால், இந்த முறை நாங்கள் தோல்வியடைய முடியாது. தோல்வியுற்றால், மனிதகுலம் முற்றாக அழிந்துவிடும். எமக்கு மூன்றாவது வாய்ப்பே கிடைக்காது.

பாதுகாப்பு சபை எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள்

ஐக்கிய நாடுகள் சாசனத்தின் கீழ் தனது கடமைகளை நிறைவேற்ற, பாதுகாப்பு சபை பின்வருவனவற்றை உடனடியாக உறுதி செய்ய வேண்டும்:

1. வெனிசுலாவுக்கு எதிராக அனைத்து வெளிப்படையான மற்றும் மறைமுகமான அச்சுறுத்தல்கள் அல்லது படைப்பலத்தைப் பயன்படுத்துவதை அமெரிக்கா உடனடியாக நிறுத்த வேண்டும்.
2. பாதுகாப்பு சபையின் அனுமதியின்றி மேற்கொள்ளப்படும் கடல்சார் முற்றுகை மற்றும் இராணுவ நடவடிக்கைகளை அமெரிக்கா முடிவுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும்.
3. வலுக்கட்டாயப்படுத்தும் நோக்கங்களுக்காக நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ள உளவுத்துறை, கடற்படை, விமானப்படை மற்றும் முன்னோக்கி நகர்வதற்காக நிலைகொண்டுள்ள படை அணிகலன்கள் உட்பட வெனிசுவேலாவின் உள்ளேயிருந்தும் எல்லைகளிலிருந்தும் தனது படைகளை அமெரிக்கா உடனடியாகத் திரும்பப் பெற வேண்டும்.
4. வெனிசுவேலா, ஐக்கிய நாடுகள் சாசனம் மற்றும் உலகளாவிய மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தில் பாதுகாக்கப்பட்ட மனித உரிமைகளை கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.
5. ஐ.நா பொதுச்செயலாளர் ஒரு சிறப்புத் தூதரை நியமித்து, வெனிசுவேலா மற்றும் சர்வதேச தரப்பினரை ஈடுபடுத்தி, ஐக்கிய நாடுகள் சாசனத்திற்கு இணங்க பரிந்துரைகளை பதினான்கு நாட்களுக்குள் பாதுகாப்பு சபைக்கு தெரிவிக்கவும் அதிகாரம் வழங்க வேண்டும். அத்தோடு பாதுகாப்புச்சபை இந்த விஷயத்தில் அவசியமாக ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும்.
6. அனைத்து உறுப்பு நாடுகளும் ஐ.நா. சாசனத்திற்கு இணங்க, பாதுகாப்புச்சபையின் அதிகாரத்திற்கு வெளியே மேற்கொள்ளப்படும் ஒருதலைப்பட்சமான அச்சுறுத்தல்கள், வலுக்கட்டாய நடவடிக்கைகள் அல்லது ஆயுதமேந்திய நடவடிக்கைகளில் இருந்து விலகி இருக்க வேண்டும்.

நிறைவாக

தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களே,

அமைதியும் மனிதகுலத்தின் உயிர்வாழ்வும், ஐக்கிய நாடுகள் சாசனம் ஓர் உயிருள்ள சட்ட ஆவணமாகத் தொடர்கிறதா அல்லது அது பயனற்ற ஒன்றாக மாற அனுமதிக்கப்படுகிறதா என்பதில்தான் தங்கியுள்ளது.

இந்தச் சபையின் முன் இருக்கும் தெரிவு இதுதான்.

நன்றி.

பின்னிணைப்பு:
வெனிசுவேலாவுக்கு எதிரான சமீபத்திய அமெரிக்க இராணுவ நடவடிக்கையைத் தொடர்ந்து, ஜனாதிபதி ட்ரம்ப் பகிரங்கமாக பின்வரும் ஐ.நா. உறுப்பு நாடுகளுக்கு எதிராக சமீபத்தில் பொது அச்சுறுத்தல்களை விடுத்தார்:
1. கொலம்பியா
2. டென்மார்க் (கிரீன்லாந்து)
3. மெக்சிகோ
4. ஈரான்
5. நைஜீரியா

(கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றும் ஜெஃப்ரி டி. சாக்ஸ் ஓர் உலகப் புகழ்பெற்ற அமெரிக்க பொருளாதார நிபுணர். ஐ.நா.வின் செல்வாக்கு மிக்க ஆலோசகராக விளங்கும் அவர், நிலையான அபிவிருத்தி, வறுமை குறைப்பு மற்றும் பொருளாதாரக் கொள்கைகளுக்கு தலைமை வகிக்கிறார்)

தேசங்கள் தங்கள் பாதுகாவலர்களை எங்ஙனம் காட்டிக்கொடுக்கின்றன என்பதற்கு இலங்கையே சான்று

டக்ளஸ் தேவானந்தா, அரசியல் அறநெறிகள் மற்றும் அரசு விசுவாசத்தின் விலை

தற்போது சிறையிலிருக்கும் டக்ளஸ் தேவானந்தா கைது செய்யப்பட்டதின் சட்டபூர்வமான தன்மை குறித்து மறைமுகமாகக் கருத்து தெரிவிக்கும் எண்ணம் எனக்குக் கிடையாது.

எனக்குச் சட்டப்பின்னணி எதுவுமில்லை. அதற்குக் காரணம், எனது உயர்தரப் (Advanced Level) பரீட்சை பெறுபேறுகளின் அடிப்படையில் கொழும்பு பல்கலைக்கழகச் சட்டபீடத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தும், நான் அரசியல் விஞ்ஞானத்தைக் கற்கத் தீர்மானித்ததேயாகும். சட்டம் மற்றும் நீதிக்கு இடையிலான சமச்சீரற்ற தன்மையை நான் ஆழமாக உணர்ந்திருந்ததாலும், அறநெறி சார்ந்த பிரச்சினைகள் — அதாவது சரி மற்றும் தவறு, நன்மை மற்றும் தீமை குறித்த விடயங்களில் எனக்குள் ஏற்பட்ட உந்துதல் காரணமாகவுமே நான் அந்தத் தெரிவை மேற்கொண்டேன்.

இருப்பினும், அரசியல் அறநெறிகள் குறித்து பிரித்தானியாவில் ஒரு புத்தகத்தை வெளியிட்டவன் என்ற ரீதியில், டக்ளஸ் தேவானந்தாவிற்கு இன்று நேர்ந்துள்ள நிலையை விட சிறந்ததொரு வழி இந்த நாட்டிற்கும் சமூகத்திற்கும் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று கூறுவதில் எனக்கு எந்தத் தயக்கமும் இல்லை.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு (LTTE) எதிரான போரில் காயமடைந்த ஒரு வீரரான டக்ளஸ் தேவானந்தா, 2026 ஆம் ஆண்டின் புத்தாண்டைக் கொடூரமான மகர சிறையில் கழிப்பது என்பது தார்மீக ரீதியாகவும் அறநெறி ரீதியாகவும் தவறானது. உண்மையில் இது பெரியதொரு அநீதியாகும்.

சிங்கள இனவாதத்திற்கு எதிராகவும், தமிழ் மக்களுக்காகவும் ஆயுதம் ஏந்திய ஒரு இளைஞன், தனது இளமைப் பருவத்திலேயே ஜனநாயக ரீதியிலான இலங்கை அரசின் பக்கம் நின்று போராடவும், ஐக்கிய இலங்கை மற்றும் அதன் அரசியலமைப்பிற்கு உட்பட்டு வடக்கு மற்றும் கிழக்கிற்கான அதிகாரப் பகிர்வுக்காகப் பிரச்சாரம் செய்யவும் முன்வந்த அரியதோர் உதாரணமாக டக்ளஸ் தேவானந்தா கௌரவிக்கப்பட வேண்டும்.

டக்ளஸ் தோவானந்தா முதன்முதலில் அறியப்பட்டபோது, அவர் மார்க்சிச ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி (EPRLF) அமைப்பின் இராணுவப் பிரிவான மக்கள் விடுதலை இராணுவத்தின் (PLA) போற்றத்தக்கதொரு இளம் தலைவராக இருந்தார். அப்போதுதான் நான் அவரை முதன்முதலில் தெரிந்து கொண்டேன்.

1983 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம், வெளியாட்களால் (கோணவல சுனில் (Gonawela Sunil) என்பவரின் பெயர் அதில் அடிபட்டது) தூண்டப்பட்டு, சிங்களக் கைதிகள் தமிழ்க் கைதிகளைக் கொடூரமாகக் கொன்று, அவர்களின் கண்களைத் தோண்டி எடுத்து, வெலிக்கடை சிறையில் நடந்த அந்த பயங்கரமான படுகொலைகளில் இருந்து டக்ளஸ் தோவானந்தா உயிர் தப்பினார் என்ற வரலாற்று உண்மையைவிடக், கொடுமையானது எதுவும் இருக்க முடியாது.

தயான் ஜயதிலக

மட்டக்களப்பு சிறையிலிருந்து (1983 ஆம் ஆண்டு) தப்பிச் சென்ற டக்ளஸ், 1989 இல் மீண்டும் இலங்கைக்குத் திரும்பினார். 1986 முதல் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப் (EPRLF), புளொட் (PLOTE) மற்றும் ரெலோ (TELO) ஆகிய அமைப்புகளைச் சேர்ந்த நூற்றுக்கணக்கான இளைஞர்கள் தீவிரவாத பிரிவினைவாத சர்வாதிகார புலிகளால் படுகொலை செய்யப்பட்டதைக் கண்டு அவர் மனம் மாறினார்.

டக்ளஸ் தேவானந்தா ஜனாதிபதி பிரேமதாசா மற்றும் அமைச்சர் ரஞ்சன் விஜேரத்னவால் வரவேற்கப்பட்டார். அவர்கள் அவரையும் அவரது 'பெடியங்களை'யும் தங்கள் அணியின் கீழ் உள்வாங்கினர். யாழ்ப்பாணத்தின் தீவுகளைப் புலிகளின் பிடியிலிருந்து மீட்டெடுத்த பின்னர், ரஞ்சன் விஜேரத்ன மற்றும் இலங்கை ஆயுதப் படைகளுடன் டக்ளஸ் தேவானந்தா அரைக்காற்சட்டை அணிந்து தன்னியக்க ஆயுதத்தை ஏந்தியிருக்கும் புகைப்படங்கள் இன்றும் உள்ளன.

யுத்த காலகட்டம் முழுவதும் இலங்கை கடற்படையினருடன் இணைந்து அந்த முக்கியமான தீவுகளைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருந்தது டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்களே.

டக்ளஸ் தேவானந்தா ஜனநாயக ரீதியிலான இலங்கை அரசுடன் தொடர்ந்து நின்றார். அவர் பதவியில் இருந்த ஜனாதிபதிகளுக்கு விசுவாசமாக இருந்தார். அதேவேளை அவர்களுக்கு முன்னிருந்த ஜனாதிபதிகளை ஒருபோதும் அவர் இகழ்ந்தது இல்லை. ஜனாதிபதி பிரேமதாசா அவருக்குப் பரிசாக வழங்கிய அந்தப் பேனாவை பல தசாப்தங்களாக அணிந்திருந்ததைப் போல, இன்னமும் அவர் அணிந்திருக்கக்கூடும்.

ஆனையிறவு வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு புலிகள் யாழ்ப்பாணம் மீது தாக்குதல் நடத்தியபோது, ஈ.பி.டி.பி (EPDP) பல உள்ளூராட்சி இடங்களை வெல்வதற்குக் காரணமாக இருந்த டக்ளஸின் மக்கள் தளம், யாழ்ப்பாணத்தைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்க உதவியது. அப்போது மக்கள் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு வெளியேறுவதைக் காட்டிலும், அதிகப்படியான தமிழ் மக்கள் பாதுகாப்பைத் தேடி யாழ்ப்பாணத்திற்குள் வந்தார்கள். ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க அவருக்கு ஒரு செய்மதித் தொலைபேசியை வழங்கியதும், இராணுவத் தளபதி லயனல் பலகல்லே அவரது பாதுகாப்பிற்காக இரண்டு சிறியரக யூஸி (mini-Uzi) துப்பாக்கிகளை வழங்கியதும் எனக்கு நினைவிருக்கின்றது.

டக்ளஸ் தேவானந்தா ஒரு தூய்மையான, எளிமையான துணை இராணுவக் குழுத் தலைவர் (Paramilitary leader) அல்ல. ஸ்ரீலங்கா

சுதந்திரக் கட்சியின் 50 ஆவது ஆண்டு விழாவில் அவர் ஆற்றிய உரையானது, 13 ஆவது திருத்தத்தை படிப்படியாக அமுல்படுத்துவதற்கும் ஓர் ஒற்றையாட்சி அரசுக்குள் அதிகபட்ச அதிகாரப் பகிர்வை அடைவதற்குமான ஒரு சிறந்த வழிகாட்டியாகும்.

சந்திரிகாவைப் போலவே, டக்ளஸ் தேவானந்தாவின் கண் பார்வையும் புலிகளால் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. யுத்தகாலத்தில் சிறையிலிருந்த தமிழ் கைதிகளை, ஓர் அமைச்சராக அவர் சந்திக்கச் சென்றிருந்தார். அவரது வருகையை அறிந்த புலிக் கைதிகள் குழுவொன்று திட்டமிட்டு, வாளிகளின் இரும்புக் கைப்பிடிகளைக் கூர்மையாக்கி மேற்கூரையில் மறைத்து வைத்திருந்து, அவரது மண்டை ஓட்டைத் துளைத்துத் தாக்கினர். இலங்கை அறுவை சிகிச்சை நிபுணர்களால் அவரது மண்டை ஓடு சரி செய்யப்பட்டு, அடுத்த கட்டமாக வெளிநாட்டு அறுசைச்சிகிச்சை நிபுணர்களினாலும் அவர் சிகிச்சைக்குட்படுத்தப்பட்டு, அவரது கண்கள் அதிசயமாகக் காப்பாற்றப்பட்டன. இருப்பினும், இன்றும் அவர் தனது கண்களுக்காகத் தினசரி மருந்து உட்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

எந்தவொரு இலங்கையரோ, சிங்கள அல்லது தமிழ் அரசியல்வாதியோ அல்லது இராணுவ அதிகாரியோ டக்ளஸைப் போல புலிகளின் இத்தனை கொலை முயற்சிகளிலிருந்து உயிர் தப்பியதில்லை. அந்த (கொலை முயற்சிகளின்) எண்ணிக்கை பதினொன்று என நான் நம்புகிறேன். அவரது அலுவலகத்தில் ஒரு தற்கொலை குண்டுதாரி தன்னைத்தானே வெடிக்கச் செய்தபோது, டக்ளஸ் சில மீற்றர் தூரத்தில் தப்பிய காணொளி இன்றும் எங்கோ இருக்கக்கூடும்.

1980களின் முற்பகுதிக்குப் பிறகு எந்தவொரு இலங்கை அரசாங்கத்தின் கீழும் டக்ளஸ் தேவானந்தா சிறையில் அடைக்கப்பட்டதில்லை. பிரேமதாசா, விஜேதுங்க, சந்திரிகா, மகிந்த, சிறிசேன, கோட்டாபய மற்றும் விக்கிரமசிங்க ஆகிய ஏழு ஜனநாயக ரீதியிலான ஜனாதிபதிகளுக்கு அவர் சேவையாற்றியுள்ளார் அல்லது ஆதரவளித்துள்ளார். அவர் பல தசாப்தங்களாக அமைச்சராகவும், அதற்கும் மேலாக நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகவும் இருந்துள்ளார்.

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு நாடு எதிர்கொண்ட மிக மோசமான எதிரியிடமிருந்து வந்த சவால்களின் போது, அவர் இலங்கை அரசுக்கும் அதன் ஆயுதப் படைகளுக்கும் ஒரு உறுதியான முன்னணித் தோழனாக இருந்தார்.

ஜெனிவா ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் நான் இலங்கையின் தூதுவராக இருந்தபோது, ஐ.நா மனித உரிமைகள் உயர்ஸ்தானிகர் நவநீதம் பிள்ளை உள்ளிட்ட உயர் அதிகாரிகளுடனான கலந்துரையாடல்களில் இலங்கையைப் பாதுகாப்பதற்காக டக்ளஸ் தேவானந்தா கொழும்பிலிருந்து வந்திருந்தார். இது 2009 ஏப்ரல் 23 இல் நடந்தது. இலங்கை தொடர்பான ஐ.நா மனித உரிமைகள் பேரவையின் விசேட கூட்டத்தில் நாங்கள் அமோக வெற்றி பெறுவதற்குச் சில வாரங்களுக்கு முன்பே இது நிகழ்ந்தது. அவரது வருகை குறித்த ஊடக அறிக்கை கீழேயுள்ளது:

> சமகால உலக வரலாற்றில், தனது சமூகத்திலிருந்து உருவான ஒரு பிரிவினைவாத பயங்கரவாத சக்திக்கு எதிராக நாட்டின் ஒற்றுமையைப் பாதுகாக்கும் சிறுபான்மை இனமொன்றின் தலைவர் ஒருவர் வீரராகப் போற்றப்படுகின்றார். ஒரு பாசிச எதிரிக்கு எதிராக ஜனநாயக அரசின் பக்கம் நின்று ஆயுதம் ஏந்திப் போராடும் தலைவர் ஒருவர் வீரராகப் புகழப்படுகின்றார். ஆனால் தற்போதைய இலங்கையில் அவ்வாறு இல்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

எனக்கு ஜே.வி.பியையும் (JVP) தெரியும், டக்ளஸ் தேவானந்தாவையும் தெரியும். அவர் கொல்லப்படலாம், அல்லது குற்றவியல் புறக்கணிப்பு, கவனக்குறைவு மற்றும் சிறைச்சாலையின் மோசமான நிலைமைகளால் அவரது உடல்நிலை பாதிக்கப்பட்டு அவர் உயிரிழக்கக்கூடும். ஆனால் அவர் ஒருபோதும் உடையவும் மாட்டார், அவரை ஒருபோதும் உடைக்கவும் முடியாது.

(குறிப்பு: இக்கட்டுரை ஜனவரி 2, 2026 இல் Srilanka Guardian இணையத்தளத்தில் வெளியானது. டக்ளஸ் தேவானந்தா ஜனவரி 9, 2026 அன்று பிணையில் விடுதலை செய்யப்பட்டார்.)

“வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும்” - ட்ரம்ப்புக்கு ஐரோப்பிய ஒன்றியம் எச்சரிக்கை!

அமெரிக்க ஜனாதிபதி ட்ரம்ப் சர்வதேசச் சட்டங்களை மதிக்காமல் கட்டுப்பாடின்றி தறிகெட்டு செயல்பட்டு வருகிறார். குறிப்பாக வெனிசுவேலா மீது குண்டு வீசி அந்நாட்டு ஜனாதிபதியையும் அவரது மனைவியையும் கடத்தினார். தற்போது கிரீன்லாந்தை ஆக்கிரமித்தே தீருவேன் என புதிய பதற்றத்தை உருவாக்கி வருகிறார்.

ஜனவரி 14 அன்று அமெரிக்க அதிபர் டொனால்ட் ட்ரம்ப் தனது ட்ரூத் (Truth) சமூக ஊடக பக்கத்தில் வெளியிட்ட பதிவில், ‘தேசிய பாதுகாப்பு நோக்கங்களுக்காக அமெரிக்காவுக்கு கிரீன்லாந்து தேவை. நாங்கள் கட்டியெழுப்பும் கோல்டன் டோம் (Golden Dome) திட்டத்துக்கு இது மிகவும் முக்கியமானது. கிரீன்லாந்தை அமெரிக்கா பெறுவதற்கு நேட்டோவே முன்னின்று வழிநடத்த வேண்டும். நாம் அதைச் செய்யாவிட்டால், சீனாவோ அல்லது ரஷ்யாவோ அதைச் செய்துவிடும். அது நடக்கவே விடக்கூடாது. இராணுவ ரீதியாக, அமெரிக்கா ஒரு மகத்தான சக்தி. அதில் பெரும்பாலானவற்றை நான் எனது முதல் பதவிக் காலத்தில் உருவாக்கினேன். இப்போது அதனை (கோல்டன் டோம் திட்டத்தை) ஒரு புதிய மற்றும் உயர்ந்த நிலைக்கு கொண்டு செல்கிறேன். அமெரிக்கா இல்லாமல், நேட்டோ ஒரு பயனுள்ள சக்தியாகவோ அல்லது தடுப்பு சக்தியாகவோ இருக்காது. நிச்சயம் ஒருபோதும் இருக்காது. அது ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் தெரியும். அமெரிக்காவின் கைகளில் கிரீன்லாந்து இருக்கும்போது நேட்டோ மிகவும் வலிமையானதாகவும் பயனுள்ளதாகவும் மாறும். அதைவிடக் குறைவான எதுவும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது.’ என தெரிவித்திருந்தார்.

டென்மார்க், நோர்வே, சுவீடன், பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, பிரத்தானியா, நெதர்லாந்து, பின்லாந்து ஆகிய நாடுகள் அமெரிக்க அதிபரின் இந்த அறிவிப்புக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தன. இதையடுத்து, ட்ரம்ப் ஜனவரி 17 அன்று சமூக ஊடகப் பதிவில், ‘கிரீன்லாந்தை முழுமையாகவும் மொத்தமாகவும் வாங்குவதற்கான ஒப்பந்தம் எட்டப்படாவிட்டால், அதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் எட்டு ஐரோப்பிய நாடுகளின் பொருட்களுக்கு பெப்ரவரி 1 முதல் 10 சதவீதமும், ஜூன் 1 முதல் 25 சதவீதமும் வரி உயர்த்தப்படும்’ என்று கூறியிருந்தார்.

கிரீன்லாந்து விவகாரத்தில் டொனால்ட் ட்ரம்ப் கடுமையாக நடந்து கொள்வது ஆபத்தான வீழ்ச்சிப் பாதைக்கு வழி வகுக்கும் என்று ஐரோப்பிய ஒன்றியம் அவரை எச்சரித்துள்ளது.

லங்கா சமசமாஜ கட்சியின் 90 ஆவது ஆண்டு நிறைவையொட்டி: இலங்கை சோசலிச இயக்கத்தின் 90ஆவது ஆண்டு நிறைவு!

படத்திலிருப்பவர்கள் இடமிருந்து வலமாக: V. Karalasingham, P.O. Vimalanaga, Vivienne Goonewardena, Hector Abhayavardhana, Leslie Goonewardene, Colvin R de Silva, Osmund Jayaratne, N.S.E. Perera, N.M. Perera and Bernard Soysa

90 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, 1935 டிசம்பர் 18ஆம் திகதி சில இளைஞர்கள் ஒன்றுகூடி, இலங்கையில் லங்கா சமசமாஜ கட்சியை (Lanka Samasamaja Party - LSSP) நிறுவினர். கட்சி நிறுவப்பட்ட ஆண்டு முதல் 1977 வரை கட்சியின் பொதுச்செயலாளராக லெஸ்லி குணவர்த்தன செயல்பட்டார்.

கட்சியின் தோற்றம் பற்றி பின்னர் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் கருத்துரைத்த லெஸ்லி குணவர்த்தன,

“நிரப்பப்பட வேண்டிய ஒரு வெற்றிடம் இருந்ததால், கட்சி நிறுவப்பட்டது” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1919இல் நிறுவப்பட்ட, பிரித்தானிய காலனித்துவத்தின் பொருளாதார நலன்களுடன் இணைந்திருந்த இலங்கையின் மேல்தட்டு வர்க்கத்தினரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ‘இலங்கை தேசிய காங்கிரஸ்’ (Ceylon National Congress) இலங்கையின் தேசிய விடுதலைக்கான கடமையை முன்னெடுக்கத் தவறிவிட்டது.

தேசிய காங்கிரஸ் பூரண சுதந்திரத்தை அடைவதற்காக போராடுவதை விடுத்து, துண்டு துண்டான சீர்திருத்தங்களை நாடி நின்றதுடன், தமது ஆதிக்கத்தை அடைவதற்கும் விரும்பினர்.

மறுபுறம், 1922இல் ஏ.இ. குணசிங்க தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட சமூக ஜனநாயக இலங்கை தொழிலாளர் கட்சி (Ceylon SocialDemocratic Labour Party) பிரித்தானிய தொழிற்கட்சியின் ஆதரவைப் பெற்றிருந்ததுடன், தொழிலாள வர்க்க இயக்கத்தில் வர்க்க சமரசப் பாதையையும், இனவாதப் பாதையையும் பின்பற்றி வந்தது.

இப்படியான நிலைமைகளுடன், இலங்கையின் ஏற்றுமதிப் பொருட்களின் விலைகள் குறைந்து 1930களில் பொருளாதார மந்தநிலை ஏற்பட்டிருந்த ஒரு சூழலில், லங்கா சமசமாஜ கட்சியின் இளம் நிறுவனர்கள் அந்தச் சூழலுக்குள் நுழைந்தனர்.

சிரான் இளன்பெரும
(Shiran Illanperuma)

கட்சியின் முதலாவது தேர்தல் அறிக்கையிலேயே கட்சியின் உடனடி மற்றும் நீண்டகால இலட்சியங்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டன.

அந்த இலட்சியங்களாக, முதலாவதாகவும் முழுமையானதாகவும் தேசிய சுதந்திரத்தை அடைதல், இரண்டாவதாக, உற்பத்தி, விநியோகம் என்பனவற்றை தேசியமயமாக்கல், மூன்றாவதாக, இனம் – சாதி – மதம் ~ பாலினம் என்பனவற்றின் அடிப்படையிலான சமத்துவமின்மையை ஒழித்தல் என்பன இருந்தன.
அடிப்படையில் லங்கா சமசமாஜ கட்சியின் இந்தக் கொள்கைகள், இலங்கையின் இறையாண்மை சம்பந்தப்பட்டதாகவும், உழைக்கும் மக்களின் நலன்கள் சம்பந்தப்பட்டதாகவும் இருந்தன.

லங்கா சமசமாஜ கட்சியின் நிறுவுனர்களில் ஒருவரான டாக்டர் எஸ்.ஏ.விக்கிரமசிங்க கட்சியின் தோற்றம் பற்றி 1945 இல் எழுதிய ஒரு குறிப்பில்,

“இலண்டனின் ப்ளூம்ஸ்பரியில் உள்ள இந்திய மாணவர் விடுதியில் ஒரு பனிமூட்டமான குளிர் நாளில் இவை அனைத்தும் தொடங்கியது”

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அங்குதான் அவர் தனது சக இலங்கை மாணவர்களான கொல்வின் ஆர்.டி சில்வா, பிலிப் குணவர்த்தன, என்.எம்.பெரேரா, லெஸ்லி குணவர்த்தன ஆகியோரைச் சந்தித்தார். இவர்களே லங்கா சமசமாஜ கட்சியை உருவாக்கிய தலைமைக்குழுவாக இருந்தனர்.

பிரித்தானிய நாடாளுமன்றத்திற்கு தெரிவு செய்யப்பட்ட முதலாவது கம்யூனிஸ்ட் நாடாளுமன்ற உறுப்பினரான, இந்தியாவைச் சேர்ந்த பார்சி இனத்தவரான ஸாபூர்ஜி டோராப்ஜி சக்லத்வாலா என்பவர் இவர்கள் மத்தியிலான கலந்துரையாடல்களுக்கு உதவி புரிந்தார்.

பின்னர் இது பற்றி நினைவு கூர்ந்த விக்கிரமசிங்க,

“சோவியத் யூனியனின் முன்மாதிரிகளால் நாம் மிகவும் ஈர்க்கப்பட்டோம். சுதந்திரம் மற்றும் சோசலிசம் என்பவற்றை அடைவதற்கு வேலை செய்வதற்காக நாம் இலங்கை திரும்ப வேண்டும் எனத் தீர்மானித்தோம்”

எனக் கூறியிருக்கிறார்.

லங்கா சமசமாஜ கட்சியை நிறுவிய முன்னோடிகளான விக்கிரமசிங்க (35), பிலிப் குணவர்த்தன (34), கொல்வின் ஆர்.டி.சில்வா (32), என்.எம்.பெரோரா (30) லெஸ்லி குணவர்த்தன (26) ஆகிய அனைவரும் அப்பொழுது 40 வயதுக்குட்பட்டவர்களாகவே இருந்தனர். ஆனால், அதற்காக இவர்களை மேற்கத்திய கல்வி கற்ற சில இளம் இலட்சியவாதிகள் என்று கருதிவிட முடியாதவாறு வர்க்கப் போராட்ட சிந்தனையில் புடம் போடப்பட்டவர்களாக இருந்தனர்.

இலங்கையின் முதல் காலனித்துவ

எதிர்ப்பு வெளிப்பாடுகள் முதலில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பௌத்த மறுமலர்ச்சியின் வடிவத்திலேயே வெளிப்பட்டன.

மிகெட்டுவத்தே குணானந்த தேரர், ஹிக்கடுவே ஸ்ரீ சுமங்கல தேரர் போன்ற பௌத்த துறவிகளின் செயல்பாடுகள் கேர்ணல் ஹென்றி ஸ்ரீல் ஒல்கொட் போன்ற மேற்கத்தைய இறையியல் அறிஞர்களை ஈர்த்தன.

பௌத்த மறுமலர்ச்சி இயக்கம், பௌத்தம் சார்ந்த "ஒல்கொட் பள்ளிகள்" தோன்ற வழிவகுத்தது. இது கிறிஸ்தவமயமாக்கப்பட்ட கல்வியின் ஏகபோகத்தை சவால் செய்தது. ஒரு வகையில், லங்கா சமசமாஜ கட்சியின் ஸ்தாபகத் தலைவர்கள் இந்தப் பள்ளிகளின் தயாரிப்புகள் என்றும் சொல்லலாம்.

1920கள் மற்றும் 30களில் பூரண சுதந்திரத்துக்கான இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட இயக்கம் இலங்கை இளைஞர் இயக்கங்களை ஈர்த்தது. முதலில் இலங்கையின் வடக்கிலுள்ள யாழ்ப்பாணத்திலும், பின்னர் நாடு முழுவதும் இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட இயக்க அலை, உயர் குழாமின் பழமைவாதத்தில் அதிருப்தி அடைந்திருந்த இளம் தேசபக்தர்களையும்,சோசலிச சிந்தனையாளர்களையும் பெரிதும் ஈர்த்தது. 1930களில் இந்த இளைஞர் அமைப்புகள் வெகுஜனத் தன்மை பெற்ற பல்வேறு அரசியல் நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்றன.

1933 இல் வெள்ளவத்தையில் இருந்த நெசவாலையில் வேலை செய்த தொழிலாளர்களின் வேலை நிறுத்தத்தை ஆதரிப்பதற்காக இந்த இளைஞர் அமைப்புகள் களத்தில் இறங்கின. இந்த இளைஞர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்த தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாக கூட்டங்களை ஏற்பாடு செய்ததுடன், அவர்களுக்காக நிதியும் திரட்டினர். பின்னர் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்காக தீவிரமான தொழிற்சங்கம் ஒன்றையும் அமைத்தனர்.

தொழிலாளர் வர்க்கத்தை ஸ்தாபனமயப்படுத்துவதில் இலங்கையின் இளம் சோசலிஸ்ட்டுகளின் முதல் அனுபவங்களில் இத்தகைய வேலைநிறுத்தங்களும் அடங்கும். பழைய தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் புதிய புரட்சிகர சக்திகளைச் சீர்குலைப்பதற்கு இனவாதத்தை ஒரு ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தியதால், இனவாதத்திற்கு எதிரான போராட்டங்களையும் இந்த இளம் சோசலிஸட்டுகள் நடத்த வேண்டியிருந்தது.

1933 இல் பிரித்தானிய காலனித்துவ அரசாங்கம் பாடசாலை குழந்தைகளைப் பயன்படுத்தி, 'பொப்பி மலர்களை' விற்று பிரித்தானியாவின் முன்னாள் இராணுவ வீரர்களுக்கு நிதி திரட்டியது. இதற்கு எதிராக இளைஞர் அமைப்புகள் 'சூரியகாந்தி மலரை' (சிங்களத்தில் சூரியமல்) விற்று இலங்கையின் முன்னாள் படை வீரர்களுக்கு நிதி திரட்டினர். (இந்த இயக்கம் பிரபலமாக "சூரியமல் இயக்கம்" என வரலாற்றில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது) இவ்வாறு திரட்டப்பட்ட நிதி ஒடுக்கப்பட்ட சமூகங்களின் கல்வித் தேவைகளுக்கும் வழங்கப்பட்டது.

இதன் மூலம் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டம் சமூகத்தை ஜனநாயகப்படுத்துவதற்கான போராட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டது.

1934 – 35 காலகட்டத்தில் இலங்கையின் கிராமப்புறங்களை மலேரியா நோய் கடுமையாகத் தாக்கியது. ஆனால், பிரித்தானிய காலனித்துவ ஆட்சி அந்தக் கிராமப்புற மக்களுக்கு போதிய வைத்திய வசதிகளை செய்து கொடுக்கவில்லை. இந்த நிலைமையில் இளைஞர் இயக்கங்கள் சூரியமல் இயக்கத்தின் மூலம் கிராமப்புறங்களில் வைத்தியசாலைகளை நிறுவி நிவாரணப்பணிகளை முன்னெடுத்தனர்.

பௌத்த மறுமலர்ச்சி, இளைஞர் அமைப்புகள், வெள்ளவத்தை நெசவாலை வேலைநிறுத்தம், சூரியமல் இயக்கம், மலேரியா ஒழிப்பு நடவடிக்கைகள் என்பன லங்கா சமசமாஜ கட்சியை வளர்த்து விட்டதில் ஓரளவு பின்னணியாகச் செயல்பட்டுள்ளன.

இந்த இயக்கங்களில் பெறப்பட்ட அனுபவங்களும், நாட்டில் புவியியல், சமூகம் ஆகியவற்றில் ஏற்பட்ட தொடர்புகளும், இறையாண்மை மற்றும் சமூக முன்னேற்றத்துக்கான போராட்டங்களை முன்னோக்கி எடுத்துச் செல்ல, ஒரு ஒன்றிணைந்த அரசியல் கட்சியின் தேவைக்கு வித்திட்டன.

ஏராளமான பிளவுகள் இருந்தபோதிலும், இலங்கையின் சோசலிச இயக்கம் சமூகத்தில் வேரூன்றி நின்று, அரசியலில் நீடித்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இலங்கை சோசலிஸ்ட்டுகள் பிளவுபடாமல் இருந்திருந்தால், 1948 பெப்ருவரி சுதந்திரத்துக்குப் பின்னர் இலங்கையின் நாடாளுமன்றத்தில் மிகப்பெரும் கூட்டணியாக இருந்திருப்பதுடன், சில வேளைகளில் ஆட்சியதிகாரத்தையும் கைப்பற்றியிருப்பார்கள்.

இருப்பினும், சோசலிச இயக்கத்தின் செல்வாக்கால்தான், பின்னர் ஆட்சிக்கு வந்த பண்டாரநாயக்காக்களின் அரசாங்கங்கள், இலங்கையிலிருந்து பிரித்தானிய இராணுவத்தளங்களை வெளியேற்றியமை, அந்நியரின் பெருந்தோட்டங்களை தேசியமயமாக்கியமை, 1972இல் புதிய குடியரசு அரசியல் அமைப்பை கொண்டு வந்தமை, போன்ற முற்போக்கு நடவடிக்கைகளைத் துணிந்து எடுத்தன.

இன்று இலங்கையின் சோசலிச இயக்கம் மிகவும் மோசமான பின்னடைந்த நிலையில் இருந்தாலும், 2022 மற்றும் 2023 இற்கு இடையில் (இலங்கை மோசமான பொருளாதார நெருக்கடியில் இருந்த காலகட்டத்தில்) நடத்தப்பட்ட ஆய்வில், 49 சதவீதமான இலங்கையர்கள் சோசலிசத்தை சாதகமாகப் பார்த்தனர்.

2022 இல் நடத்தப்பட்ட மற்றொரு கருத்துக்கணிப்பில், சுகாதாரம் மற்றும் கல்வி என்பனவற்றின் தனியார்மயமாக்கலை முறையே 52 மற்றும் 54 சதவீத மக்கள் எதிர்த்ததாகக் கண்டறியப்பட்டது. உண்மையில், ஆசியாவில் இலவசக் கல்வி மற்றும் இலவச சுகாதாரத்தை வழங்கும் சில நாடுகளில் இலங்கையும் ஒன்றாகும்.

கடந்த தசாப்த காலத்தில் மேற்கொள்ப்பட்ட தாராளமயம் மற்றும் சிக்கன நடவடிக்கைகள், இலங்கையில் சோசலிச இயக்கத்தின் அபிலாசைகளின் தேவைகளை முன்னெப்போதையையும் விட அதிகமாக வலுப்படுத்தியுள்ளன. அதற்கு காரணம், இலங்கை மக்கள் கடந்த தசாப்தத்தில் கடுமையான நெருக்கடிகளைச் சந்தித்தமையாகும்.

அவற்றுள் 2019 ஆம் ஆண்டு ஈஸ்டர் ஞாயிறு குண்டு வெடிப்புகள், கொவிட் –

19 தொற்றுநோய், 2022 கடன் செலுத்துமதி சமநிலை நெருக்கடி, இறையாண்மைக்கு அச்சுறுத்தல், தித்வா சூறாவளி என்பன குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

2019 முதல் தீவிர வறுமையில் வாடும் மக்களின் தொகை இரண்டு மடங்காகியுள்ளது. சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கடுமையான கட்டுப்பாடுகள் நாட்டின் சுதந்திரமான பொருளாதாரக் கொள்கைக்கு கடிவாளம் பூட்டியுள்ளது. கடன் நெருக்கடி வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது பெரும் அழுத்தத்தைச் செலுத்துகிறது. நாட்டை தொழில்மயமாக்குவது ஸ்தம்பிதமடைந்துள்ளது. பல இலட்சம் பேர் தொழில் இழந்துள்ளதால், வேலை தேடி இடம் பெயர்ந்தவண்ணம் உள்ளனர்.

இரண்டு பிரதான அரசியல் எதிர் துருவங்களான ஐக்கிய தேசியக் கட்சி மற்றும் அதன் துணைப்பிரிவான ஐக்கிய மக்கள் சக்தி என்பனவற்றுக்கும், சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி மற்றும் அதன் துணைப்பிரிவான சிறீலங்கா பொதுஜன பெரமுன ஆகியவற்றுக்கும் இடையிலான கட்சி வேறுபாடுகள் நீர்த்துப் போயுள்ளன. இது 1930களில் ஏற்பட்டது போன்ற ஓர் அரசியல் வெற்றிடத்தை உருவாக்கியுள்ளது. இந்த வெற்றிடத்தையே தற்போதைய ஆளும் கட்சியான தேசிய மக்கள் சக்தி பயன்படுத்திக் கொண்டது.

இன்றைய நிலையில், சமூக அதிருப்தியை அரசியல் சக்தியாக மாற்றுவது, பொருளாதார வளர்ச்சியை நோக்கி ஒரு திட்டத்தை முன்னெடுப்பது என்பன இடதுசாரிகளைப் பொறுத்தவரை சவாலான விடயமாகவே இருக்கிறது. சர்வதேச நாணய நிதியத்தையும், ஏனைய கடன் வழங்குநர்களையும் எதிர்த்து நிற்பதும், அரசாங்கத்தின் திறனையும் மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதும், தொழில்மயமாக்குவதற்காக உள்நாட்டு முதலாளித்துவத்தையும் நிதி மூலதனத்தையும் கட்டுப்படுத்துவதும், இடதுசாரி இயக்கம் எதிர்நோக்கும் ஏனைய சவால்களாகும்.

இவை சம்பந்தமாக ஒரு ஆக்கபூர்வமான செயல் திட்டத்தை முன்வைக்க வேண்டிய உடனடி நிலையில் இலங்கையின் சோசலிச இயக்கம் இருக்கின்றது.

(சிரான் இலன்பெரும ஒரு இலங்கை ஊடகவியலாளர் மற்றும் பொருளாதார நிபுணராவார். அவர் Tricontinental Institute for Social Research என்ற நிறுவனத்தின் ஆராய்ச்சியாளராகவும், Wenhua Zongheng: A Journal of Contemporary Chinese Thought என்ற இதழின் இணை ஆசிரியராகவும் உள்ளார்)

மாஓ சேதுங் அவர்களின் 132 ஆவது பிறந்த தினம் நினைவாக...

(1893 டிசம்பர் 26 - 1976 செப்ரெம்பர் 9)

சீன மக்களின் மாபெரும் தலைவரும், சீனப் புரட்சியின் தளகர்த்தரும், உலக கம்யூனிச இயக்கத் தலைவர்களின் ஒருவருமான தோழர் மாஓவின் 132 ஆவது பிறந்த தினம் 2025 டிசம்பர் 26 ஆகும். அவரது பிறந்த தினத்தையொட்டி அவர் எழுதிய தத்துவார்த்த கட்டுரைகளில் ஒன்றான,

“சரியான கருத்துக்கள் எங்கிருந்து வருகின்றன?” என்ற கட்டுரை கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

சரியான கருத்துக்கள் எங்கிருந்து வருகின்றன? அவை வானத்திலிருந்து விழுகின்றனவா? இல்லை. அவை நமது மனதில் தாமாகவே உருவாகின்றனவா? இல்லை.

அவை சமூக நடைமுறைகளில் இருந்தே, சமூக நடைமுறைகளில் இருந்து மட்டுமே, உருவாகின்றன. அவை மூன்று வகையான சமூக நடைமுறைகளில் இருந்து உருவாகின்றன. அவையாவன:

உற்பத்திக்கான போராட்டம்

வர்க்கப் போராட்டம்

விஞ்ஞான பரிசோதனைகள்

என்பவை ஆகும்.

மனிதனின் சமூக இருப்பே அவனது சிந்தனையைத் தீர்மானிக்கின்றது. முன்னேறிய வர்க்கத்தின் சரியான கருத்துக்கள் ஒருகால் மக்களைப் பற்றிக்கொண்டால், அது சமூகத்தையும் உலகத்தையும் மாற்றும் ஒரு தீர்க்கமான பொருளாயத சக்தியாக மாறிவிடும்.

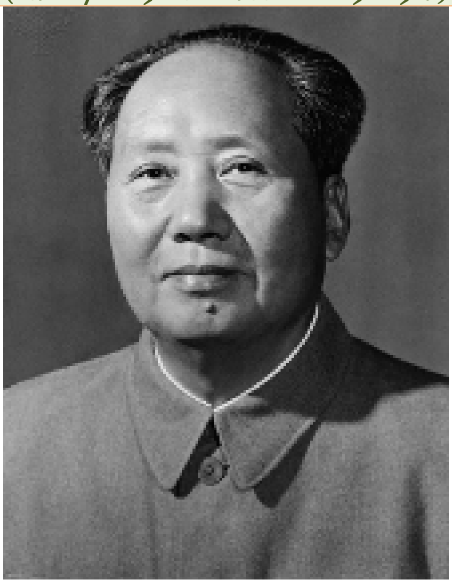

மனிதன் தனது சமூக நடைமுறையின் போது பல்வேறு போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு தனது வெற்றிகளிலிருந்தும் தோல்விகளிலிருந்தும் எண்ணற்ற அனுபவங்களைப் பெறுகிறான். மனிதனின் ஐம்புலன்களான கண், காது, மூக்கு, நாக்கு மற்றும் உடல் வழியாக எண்ணற்ற நிகழ்வுகளின் பிரதிபலிப்பு அவனது மனதில் ஏற்படுகிறது. அறிவு என்பது ஆரம்பத்தில் புலனுணர்வு வடிவிலேயே இருக்கும். உணர்வறிவானது கணிசமான அளவு குவிந்த பின்னரே, புலனுணர்வு அறிவிலிருந்து கருத்துரு அறிவாக, அதாவது எண்ணங்களின் நிலைக்குத் தாவ முடியும். இது அறிவு பெறும் முழுமையான செயல்முறையின் முதல் நிலை. அதாவது, புறப் பொருளிலிருந்து மனச் செயல்பாட்டிற்கு, இருப்பிலிருந்து எண்ணங்களுக்கு, நம்மைக் கொண்டு செல்லும் ஒரு நிலை.

ஒருவரின் சிந்தனை அல்லது எண்ணங்கள் (கோட்பாடுகள், கொள்கைகள், திட்டங்கள் அல்லது முறைகள் உள்ளடங்கியவை) புறவுலகின் விதிகளைச் சரியாகப் பிரதிபலிக்கின்றனவா இல்லையா என்பது இந்த நிலையில் நிரூபிக்கப்பட முடியாது. அதன் பிறகு அறிவு பெறும் செயல்முறையின் இரண்டாம் நிலை வருகின்றது.

மனச் செயல்பாட்டிலிருந்து பொருளுக்கு, எண்ணங்களிலிருந்து இருப்புக்குத் திரும்பி வரும் ஒரு நிலை. முதல் நிலையில் பெற்ற அறிவை சமூக நடைமுறையில் பயன்படுத்தி, அந்தக் கோட்பாடுகள், கொள்கைகள், திட்டங்கள் அல்லது முறைகள் எதிர்பார்க்கப்பட்ட வெற்றியை அடைய முடியுமா இல்லையா என்பதைச் சோதிக்கும் நிலை. பொதுவாக, அவற்றில் வெற்றி

தொடர்ச்சி 12ம் பக்கம் பார்க்க...

மகிந்த ராஜபக்சவின் அரசியல் பயணம்

(நொவம்பர் 18 அன்று மகிந்த ராஜபக்சவின் 80ஆவது பிறந்த நாளையொட்டி Daily Mirror பத்திரிகையில் எழுதப்பட்ட கட்டுரையின் இரண்டாவது பகுதியின் முக்கியமான பகுதிகள் தரப்பட்டுள்ளன.

இந்தக் கட்டுரையின் முதலாவது பகுதி (வானவில் 180ஆவது இதழில் பிரசுரமானது) மகிந்த ராஜபக்சவின் ஆரம்பகால வாழ்க்கை பற்றி கவனம் செலுத்தியது. இந்த இரண்டாவது பகுதி அவரது அரசியல் வாழ்க்கையை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.)

1970 முதல் 1977 வரை பெலியத்தை தொகுதியை நாடாளுமன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய மகிந்த, 1977 தேர்தலில் தோல்வி கண்டார். அந்தத் தேர்தலில் 168 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட நாடாளுமன்றத்தில் ஐக்கிய தேசிய கட்சி (ஐ.தே.க.) 141 இடங்களைக் கைப்பற்றியது. மகிந்தவின் சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி 8 இடங்களை மட்டுமே பெற முடிந்தது. ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தன தலைமையில் அமைந்த ஐ.தே.க. அரசு, சுதந்திரக் கட்சி தலைவி திருமதி சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்கவின் குடியியல் உரிமையைப் பறித்து, அதன் மூலம் அவரது நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் பதவியையும் பறித்தது.

ஐ. தே.க. அரசாங்கம் 1982 இல் பொதுசன வாக்கெடுப்பொன்றின் மூலம் தனது பதவிக் காலத்தை நீடித்துக் கொண்டது. இந்த நிலைமையில் சுதந்திரக் கட்சி அரசியல் ரீதியாக மந்தநிலையை அடைந்ததுடன், கட்சிக்குள் பிளவுகளும் ஏற்பட்டன.

1982 ஜனாதிபதித் தேர்தலின் பின்னர் சுதந்திரக் கட்சி ஓரளவு படிப்படியாக புத்துயிர் பெறத்தொடங்கிய வேளையில், அதன் முன்னணியில் இருந்தவர்களுள் மகிந்த ராஜபக்சவும் ஒருவர்.

1985ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற முல்கிரிகல இடைத்தேர்தலில் மகிந்தவின் மூத்த சகோதரர் சமல் ராஜபக்ச போட்டியிட்டார். அந்தத் தேர்தல் பிரச்சாரத்துக்கு மகிந்த பொறுப்பாளராக இருந்தார். அந்த நேரத்தில் நடைபெற்ற துப்பாக்கிச் சூட்டுச் சம்பவம் ஒன்றின் காரணமாக மகிந்த கைது செய்யப்பட்டு, 3 மாதங்கள் தடுப்புக் காவலில் இருந்தார். இந்த நேரத்தில்தான் அவரது தாயார் திருமதி டி.ஏ.ராஜபக்ச காலமானார். ஆனால், தாயாரின் இறுதிச் சடங்கில் கலந்துகொள்ள மகிந்த அனுமதிக்கப்படவில்லை.

டி.பி.எஸ் ஜெயராஜ்

1987 இல் இந்திய – இலங்கை ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்ட பொழுது மகிந்த அதற்கு தனது கடுமையான எதிர்ப்பை வெளியிட்டார். அந்த ஒப்பந்தத்திற்கு எதிரான ஆர்ப்பாட்டங்கள் மற்றும் ஊர்வலங்களை ஏற்பாடு செய்வதிலும் மகிந்த முக்கிய பங்கு வகித்தார். இந்த நேரத்தில்தான் மகிந்த தேசிய ரீதியிலான தலைவராக உருவெடுத்தார்.

1989 இல் மகிந்த புதிய விகிதாசார தேர்தல் முறையின் கீழ் அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்திலிருந்து நாடாளுமன்றத்துக்குத் தெரிவானார். அதன் பின்னரான காலத்தில் மகிந்த ஐ.தே.க. அரசை எதிர்த்துப் போராடுவதிலும், சுதந்திரக் கட்சிக்கு மீண்டும் புத்துயிரூட்டுவதிலும் முக்கிய பங்கை வகித்தார்.

இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் ஜே.வி.பியின் இரண்டாவது ஆயுதக் கிளர்ச்சியும் நடைபெற்றது. நாடு பயங்கரவாதச் செயல்களிலும், பயங்கரவாத எதிர்ப்புச் செயல்களிலும் சிக்கியிருந்தது. இந்தக் காலகட்டத்தில் மகிந்தவின் அரசியல் நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாக, கொலை செய்யப்பட்ட ரிச்சார்ட் டி சொய்சாவின் தாயார் டாக்டர் மனோராணி சரவணமுத்து உருவாக்கிய ‘அன்னையர் முன்னணி’யில் இணைந்து ஈடுபட்டதும் அடங்கும். இது தவிர, பாத யாத்திரைகள், ‘ஜன கோசங்கள்’ போன்ற போராட்டங்களையும் மகிந்த ஏற்பாடு செய்தார்.

ஆர்.பிரேமதாச தலைமையில் இருந்த ஐ.தே.க.வின் ஆட்சியின் மனித உரிமை மீறல்கள் குறித்து முறையிடுவதற்காக மகிந்த, வாசுதேவ நாணயக்காரவுடன் இணைந்து ஜெனிவாவில் உள்ள ஐ.நா. மனித உரிமைப் பேரவைக்கும் சென்றார். இத்தகைய ஒரு பயணத்தின் போது அவரிடம் இருந்த ஆவணங்களை கட்டுநாயக்க விமான நிலையத்தில் வைத்து பறிமுதல் செய்த சம்பவமும் நிகழ்ந்தது. (வேடிக்கை என்னவெனில், மகிந்த ஜனாதிபதியாக இருந்த காலத்தில் அவரது அரசு மீதும் இவ்வாறான குற்றச்சாட்டுகள் மனித உரிமைப் பேரவையில் சுமத்தப்பட்டன)

மகிந்தவும் வாசுதேவநாணயக்காரவும் ஜெனிவா சென்ற நேரத்தில் அவர்களுக்கு நிதிப் பற்றாக்குறை இருந்தது. அவர்கள் இருவரும் ஜெனீவாவில் உள்ள ஐ.நா. நிறுவனம் ஒன்றில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த தமரா குணநாயகம் என்பவரின் ஒரு அறை கொண்ட அடுக்குமாடி குடியிருப்பில் தங்கினர். தமராவின் தந்தை குணநாயகம் இலங்கையில் ஒரு தொழிற்சங்கவாதியாகவும், லங்கா சமசமாஜ கட்சி உறுப்பினராகவும் இருந்தார். தமராவின் அம்மா அவர்களுக்கு சாப்பாடு சமைத்துப் பரிமாறினார்.

அவர்கள் இருவரும் ஐ.நா. அதிகாரிகளைச் சந்திக்கும் ஏற்பாட்டை தமரா ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். ஐ.நா. தலையிட்டால் இலங்கையில் நடைபெறும் கொலைகள் உள்ளிட்ட மனித உரிமை மீறல்களை முடிவுக்குக் கொண்டுவர முடியும் என மகிந்த ஐ.நா. அதிகாரிகளிடம் வலியுறுத்திக் கூறினார்.

பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மகிந்த ஜனாதிபதியாக இருந்த காலத்தில் ஜெனீவாவிற்கு வந்திருந்தபோது, ஒரு பகிரங்க கூட்டத்தில் குணநாயகம் குடும்பத்தினர் செய்த உதவியை வெளிப்படையாக நன்றியுடன் குறிப்பிட்டார். சிங்கள சமூகம் உதவி செய்யாத நிலைமையுடன் அதை அவர் வேறுபடுத்திப் பார்த்தார்.

தமரா குடும்பம் செய்த உதவியின் காரணமாகவோ என்னவோ, மகிந்த தனது ஆட்சியின் போது, தமரா குணநாயகத்தை ஜெனீவாவில் உள்ள ஐ.நா. மனித உரிமைப் பேரவைக்கு இலங்கையின் தூதராகவும், கியூபாவுக்கான இலங்கைத் தூதுவராகவும் நியமித்தார்.

1994 தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி தலைமையிலான மக்கள் முன்னணி அமைத்த அரசாங்கத்தில் சந்திரிக குமாரதுங்க பிரதமரானார். பின்னர் அவர் ஜனாதிபதியானார். அந்த அரசில் மகிந்த ராஜபக்ச முதலில் தொழில் அமைச்சராகவும், பின்னர் கடல்தொழில் அமைச்சராகவும் நியமிக்கப்பட்டார்.

2002 தேர்தலில் ஐ.தே.க. வெற்றி பெற்று ரணில் விக்கிரமசிங்க தலைமையில் ஆட்சியமைத்தபோது, மகிந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவராகப் பதவியேற்றார். 2004ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற தேர்தலில் ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பு வெற்றி பெற்று அரசாங்கம் அமைத்தபோது, மகிந்த அந்த அரசின் பிரதமரானார்.

2005 இல் ஜனாதிபதி தேர்தல் அறிவிக்கப்பட்ட பொழுது, கட்சிக்குள் இருந்த பல தடைகளை முறியடித்து, ஜனாதிபதி வேட்பாளருக்குரிய நியமனத்தை மகிந்த பெற்றுக் கொண்டார். 2005 ஜனாதிபதி தேர்தலின் போது, விடுதலைப் புலிகள் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் தேர்தல் பகிஸ்கரிப்பை மேற்கொண்டதால், மகிந்த தேர்தலில் வெற்றி பெறுவது சுலபமாயிற்று. இந்தக் காலகட்டத்தில் மகிந்த, ஜே.வி.பி. மற்றும் ஹெல உருமய கட்சிகளின் ஆதரவைப் பெற்று, புலிகளுக்கு எதிரான போர் ஆதரவுத் தளமொன்றை உருவாக்கிக் கொண்டார்.

ராஜபக்ச அரசாங்கம் உறுதியுடன் புலிகளுக்கு எதிரான போரைத் தொடர்ந்தது. 2009 மே இல் புலிகள் இராணுவ ரீதியாகத் தோற்கடிக்கப்பட்டதன் மூலம் போர் முடிவுக்கு வந்தது. 2010 ஜனாதிபதி மற்றும் நாடாளுமன்றத் தேர்தல்களில் போர் வெற்றியை அவர்கள் அரசியல் வெற்றியாக சாமர்த்தியமாக மாற்றினர்.

இலங்கை அரசியலில் முதல் குடும்பமாக கருதப்பட்ட ருஹுணு ராஜபக்சாக்கள் சர்வாதிகார முறையில் ஆட்சி செய்யத் தொடங்கினர். 18 ஆவது அரசியலமைப்புத் திருத்தம் நிறைவேற்றப்பட்டதின் மூலம், ஜனாதிபதி தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்கான இரண்டு பதவிக்கால வரம்பு நீக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் மகிந்த ராஜபக்ச அரசியல் ரீதியாக வெல்ல முடியாத ஜனாதிபதியாக வாழ்நாள் முழுவதும் ஆட்சி செய்யத் திட்டமிட்டுள்ளதாகத் தோன்றியது.

ஜனாதிபதி தேர்தல் முன்கூட்டியே அறிவிக்கப்பட்ட போது, சுதந்திரக் கட்சி செயலாளரும், மூத்த அமைச்சருமான மைத்திரிபால சிறிசேன கட்சியை விட்டு விலகி, எதிர்க்கட்சிகளின் பொது வேட்பாளரானார். 2015 ஜனவரியில் நடைபெற்ற ஜனாதிபதி தேர்தலில் மைத்திரிபால சிறிசேன, மகிந்த ராஜபக்சவை தோற்கடித்தார்.

மைத்திரிபால சிறிசேன ஜனாதிபதியாகவும், ரணில் விக்கிரமசிங்க பிரதமராகவும் கொண்ட ஐ.தே.க. தலைமையிலான கூட்டரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டது. ஜனாதிபதி பதவிக்கு இரண்டு தடவை மட்டுமே என்ற வரம்பை மீண்டும் விதித்த 19 ஆவது அரசியலமைப்பு திருத்தம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

இத்தகைய சூழ்நிலையில் ராஜபக்சாக்கள் அரசியல் ரீதியாக மீண்டும் எழுவது சாத்தியமில்லை என பல அரசியல் நோக்கர்கள் கருதினர். ஆனால் பாதகமான பின்னடைவுகள் இருந்தபோதிலும், வடக்கு கிழக்கு தவிர்ந்த ஏனைய ஏழு மாகாணங்களிலும் மிகவும் பிரபலமான ஒற்றை அரசியல் தலைவராக மகிந்த ராஜபக்ச இருந்தார். அதன் காரணமாக, மகிந்த ராஜபக்சாவை சுற்றி புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட சிறீலங்கா பொதுஜன பெரமுன, ஐ.தே.க. (UNP) மற்றும் சுதந்திரக் கட்சி (SLFP) இரண்டையும் வீழ்த்தி, 2018 இல் நடைபெற்ற உள்ளூராட்சி தேர்தல்களில் பெரும் வெற்றியாளராக வெளிப்பட்டது.

இந்த வெற்றியைத் தொடர்ந்து மகிந்த ஜனாதிபதி சிறிசேனவுடன் கூட்டுச் சேர்ந்தார். சிறிசேன ரணிலை பிரதமர் பதவியில் இருந்து நீக்கிவிட்டு, மகிந்தவை பிரதமராக்கினார். ஆனால் மகிந்தவால் நாடாளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மையைத் திரட்ட முடியவில்லை. இறுதியில் நீதிமன்றத் தீர்ப்பு காரணமாக மகிந்த அரசாங்கம் பதவியை இழந்தது.

2019 நொவம்பரில் நடைபெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தலில் மகிந்தவின் தம்பியும், முன்னாள் பாதுகாப்பு செயலாளருமான கோத்தபாய ராஜபக்ச ஜனாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். கோத்தாவின் வெற்றி ஒரு வகையில் மகிந்தவின் வெற்றியாகும். கோத்தபாய ராஜபக்ச தனது சகோதரர் மகிந்தவை பிரதமராக நியமித்தார்.

இருப்பினும் மகிந்தவுக்கு நாடாளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மை இருக்கவில்லை. அதனால் ஜனாதிபதி கோத்தபாய மார்ச் 2ஆம் திகதி நாடாளுமன்றத்தைக் கலைத்து, புதிதாக நாடாளுமன்றத் தேர்தல் நடத்துவதற்கு உத்தரவிட்டார். ஓகஸ்ட் 5ஆம் திகதி தேர்தல் நடத்தப்பட்டது. மகிந்த ராஜபக்ச தலைமையிலான சிறீலங்கா பொதுஜன பெரமுன (SLPP) 225 நாடாளுமன்ற ஆசனங்களில் 145 ஐ பெற்று அமோக வெற்றியீட்டியது. ஓகஸ்ட் 9 இல் மகிந்த மீண்டும் பிரதமராகப் பதவி ஏற்றார்.

சிறீலங்கா பொதுஜன பெரமுன அரசாங்கம் ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் அரசியல் அதிகாரத்தின் ஏகபோகத்தை அனுபவிக்கும் ஒரு குடும்பத்துக்கு உதாரணமாக கருதப்பட்டது. அமைச்சுக்களுக்கான மொத்த வரவு செலவுத்திட்ட ஒதுக்கீட்டில் 72 சத வீதம் ராஜபக்சாக்கள் வகித்த அமைச்சுகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டதாக மதிப்பிடப்பட்டது.

ராஜபக்சாக்கள் ஒரு காலத்தில் சர்வ வல்லமை படைத்தவர்களாகவும், வெல்லப்பட முடியாதவர்களாகவும் கருதப்பட்டனர். ஆனால், காலிமுகத்திடலில் நடந்த "அரகலய" போராட்டமும், நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் நடந்த போராட்டங்களும், ராஜபக்சாக்களை அதிகாரத்திலிருந்து அகற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன. ஆரம்பத்தில் ஜனாதிபதி கோத்தபாய ராஜபக்ச மட்டுமே இலக்காக இருந்தார். பின்னர் போராட்டம் முழு ராஜபக்ச குடும்பத்துக்கும் எதிராகத் திரும்பியதுடன், பல ஆண்டுகளாக ராஜபக்ச குடும்பத்தினரால் கொள்ளையடிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படும் சொத்துகளைத் திரும்ப ஒப்படைக்க வேண்டும் எனக் கோரி போராட்டம் விரிவடைந்தது.

புதிய பிரதமரை நியமிக்க வழிவகுக்கும் வகையில் கோத்தபாய தனது சகோதரர்

மகிந்தவை பிரதமர் பதவியை ராஜினாமா செய்ய அழுத்தம் கொடுத்தார். அரசாங்க எதிர்ப்பு வன்முறை தீவிரமடைந்ததால், மகிந்த தனது ராஜினாமாவை சமர்ப்பித்தார.

இருந்தும் மகிந்தவை தாக்குவதற்கு சில கும்பல்கள் முயற்சித்தன. இறுதியாக, மகிந்தவும் அவரது மகன் நாமல் ராஜபக்ச குடும்பத்தினரும் ஹெலிகொப்டர் மூலம் திரிகோணமலையில் உள்ள கடற்படைத் தளத்துக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டனர். இந்தப் போராட்டங்களின் போது, மகிந்தவின் மெதமுலானாவில் இருந்த வீடு தாக்கி அழிக்கப்பட்டதுடன், அவரின் பெற்றோருக்கு எழுப்பப்பட்டிருந்த நினைவுச் சின்னங்களும் தகர்க்கப்பட்டன.

இறுதியாக கோத்தபாய ராஜபக்ச மீதும் கும்பல்கள் தாக்குதல் நடத்த முற்பட்டதால், அவர் பாதுகாப்பு நிமித்தம் நாட்டை விட்டு வெளியேறி, தனது ஜனாதிபதி பதவியையும் ராஜினாமா செய்தார்.

மகிந்த பிரதமர் பதவியை ராஜினாமா செய்தபோது. அந்தப் (பிரதமர்) பதவியை ஏற்றிருந்த ஐதேக தலைவர் ரணில் விக்கிரமசிங்க, கோத்தபாய ஜனாதிபதி பதவியை ராஜினாமா செய்ததும், இடைக்கால ஜனாதிபதி பதவியை ஏற்றுக்கொண்டார்.

ரணில் விக்கிரமசிங்க ஜனாதிபதி தேர்தலை நடத்தமாட்டார் என்ற புரளியை எதிரணியினர் கிளப்பியிருந்தபோதிலும், ரணில் உரிய காலத்தில் (2024) தேர்தலை நடத்தினார். அந்தத் தேர்தலில் போட்டியிட்ட ஜே.வி.பி. கட்சியினதும், அதன் தலைமையிலான தேசிய மக்கள் சக்தியினதும் தலைவரான அனுர குமார திசாநாயக்க வெற்றி பெற்று புதிய ஜனாதிபதியானார். அதைத் தொடர்ந்து நாடாளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டு, புதிதாக தேர்தல் நடத்தப்பட்டது. அந்தத் தேர்தலில் தேசிய மக்கள் சக்தி 159 உறுப்பினர்களைப் பெற்று அமோக வெற்றியீட்டியது.

ராஜபக்சவின் குடும்ப கட்சியான சிறீலங்கா பொதுஜன பெரமுன இந்தத் தேர்தலில் மூன்று உறுப்பினர்களை மட்டுமே பெற்றது. ராஜபக்சவின் மகன் நாமல் ராஜபக்ச பெரமுனவின் தேசியப்பட்டியல் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டார். ராஜபக்ச குடும்பத்தில் தற்போது நாடாளுமன்றத்தில் உள்ள ஒரே உறுப்பினர் இவர் மட்டுமே. 2024 ஜனாதிபதி தேர்தலில் நான்காவதாக வந்த நாமல் ராஜபக்ச, 2029இல் நடைபெறவுள்ள ஜனாதிபதித் தேர்தலில் வெற்றி பெறுவதை இலக்காகக் கொண்டு, கட்சியை மீண்டும் முன்னரங்கிற்கு கொண்டுவரும் தீவிர முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளார்.

மகிந்த ராஜபக்சவுக்கு முன்னாள் ஜனாதிபதி என்ற வகையில் கொழும்பில் வழங்கப்பட்டிருந்த வீட்டை அரசாங்கம் மீளப் பெற்றுக் கொண்டதால், அவர் தனது சொந்த ஊரான தங்காலைக்குச் சென்று அங்குள்ள தமக்குச் சொந்தமான “கார்ல்டன் ஹவுஸ்” என்ற வீட்டில் வசித்து வருகின்றார். அங்கு தினமும் நாடு முழுவதுமிருந்து அவரது ஆதரவாளர்கள் சென்று அவரைச் சந்தித்து அவருக்கு தமது ஆதரவை தெரிவித்து வருகின்றனர்.

அரசியலில் “மகிந்த கமன” என்பது தனிப்பட்ட முறையில் முடிந்துவிட்டது. அவர் இப்போது மூத்த அரசியல்வாதி என்ற அந்தஸ்தை அடைந்துவிட்டார். அவருடைய தற்போதைய குறிக்கோள், தனது மூத்த மகன் நாமல் ராஜபக்சவின் அரசியல் அதிகாரத்தைக் காண்பதாகும். இந்தப் பின்னணியில்தான் “ருஹுணுவின் சிங்கம்” என அழைக்கப்படும் மகிந்த ராஜபக்ச, 2025 நொவம்பர் 18ஆம் திகதி தனது 80ஆவது பிறந்த நாளைக் கொண்டாடியுள்ளார்.

9ம் பக்கத்தொடர்ச்சி...

பெறுபவை சரியானவை, தோல்வியுறுபவை தவறானவை.

மேலும், இது குறிப்பாக, இயற்கைக்கு எதிராக மனிதன் நடத்தும் போராட்டத்தில் உண்மையாகிறது. சமூகப் போராட்டத்தில் முன்னேறிய வர்க்கத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சக்திகள், சில நேரங்களில் தோல்வியைச் சந்திக்கின்றன. அதற்குக் காரணம், அவற்றின் எண்ணங்கள் தவறானவை என்பதால் அல்ல. நடைமுறையில் உள்ள போராட்ட சக்திகளின் ஒப்பீட்டு ரீதியிலான வலிமையின் அடிப்படையில் அவை தற்காலிகாக எதிர்–புரட்சிச் சக்திகளை விட வலிமையானவை அல்ல என்பதால்தான் அவை தற்காலிகமாகத் தோல்வியுறுகின்றன. ஆனால் இறுதியில் அவைதான் வெற்றி பெறுகின்றன.

மனித அறிவு நடைமுறையின் சோதனை வழியாகத் தாவி, ஒரு புதிய நிலைக்கு வந்து விடுகிறது. இந்தத் தாவல் முந்தைய தாவலை விட முக்கியமானது. ஏனெனில், புறவுலகைப் பிரதிபலிப்பதன் மூலம் உருவான எண்ணங்கள், கோட்பாடுகள், கொள்கைகள் அல்லது முறைகள் சரியானவையா தவறானவையா என்பதை நிரூபிக்கக்கூடியது இந்தத் தாவல் மட்டுமே. உண்மையைச் சோதிப்பதற்கு வேறு வழியே கிடையாது.

மேலும், உலகை அறியும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ஒரே நோக்கம் அதை மாற்றுவதே. சரியான அறிவைப் பெறுவது பெரும்பாலும் பொருளிலிருந்து சிந்தனைக்குச் சென்று, பின்னர் சிந்தனையிலிருந்து பொருளுக்குத் திரும்புவதன் மூலம், அதாவது நடைமுறையிலிருந்து அறிவுக்குச் சென்று, பின்னர் அறிவிலிருந்து நடைமுறைக்குத் திரும்புவதன் மூலம், மீண்டும் மீண்டும் நிகழ்வதன் மூலம் ஏற்படுகின்றது. இதுவே மார்க்சிசத்தின் அறிவுக் கோட்பாடு. இது இரட்டைநிலை அறிவுக் கோட்பாடு ஆகும்.

நமது தோழர்களில் பலரால் இந்த அறிவுக் கோட்பாட்டைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவர்களின் எண்ணங்கள், கருத்துகள், கொள்கைகள், முறைகள், திட்டங்கள், முடிவுகள் பேச்சுகள் மற்றும் நீண்ட கட்டுரைகளின் அடிப்படை என்ன என்று அவர்களிடம் கேட்டால், இந்தக் கேள்வி அவர்களுக்கு விசித்திரமாகத் தெரிகிறது. அதற்கு அவர்களால் பதிலளிக்க முடியவில்லை. பொருளைச் சிந்தனையாக மாற்றலாம், சிந்தனையைப் பொருளாக மாற்றலாம் என்பதையும் அவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இருப்பினும், இத்தகைய தாவல் அன்றாட வாழ்க்கையில் நிகழும் ஒன்று. எனவே, நமது தோழர்களுக்கு இரட்டை நிலைப் பொருள்முதல்வாத அறிவுக் கோட்பாட்டைக் கற்பிப்பது அவசியம்.

இதனால் அவர்கள் தங்கள் எண்ணங்களைச் சரியான திசையில் செலுத்த முடியும். விசாரணை மற்றும் ஆய்வு செய்து, அனுபவங்களைச் சிறப்பாகத் தொகுக்க முடியும். கஸ்டங்களை வெல்ல முடியும், தவறுகளைக் குறைக்க முடியும், தங்கள் வேலைகளைச் சிறப்பாகச் செய்ய முடியும். மேலும், மிகுந்த உற்சாகத்துடன் போராட முடியும்.

இதன் மூலம் நாம் சீனாவை ஒரு மகத்தான மற்றும் வலிமைமிக்க சோசலிச நாடாக மாற்ற முடியும். மேலும், உலகின் அடக்கியொடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்வதன் மூலம் எமது சர்வதேசியக் கடமையை நிறைவேற்ற முடியும்.

(1963 மே)

காணாமல்போன சகல துப்பாக்கிகளையும் கண்டுபிடியுங்கள்

2001 ஆம் ஆண்டு இலங்கை இராணுவத்தினரால் ஈழமக்கள் ஜனநாயகக்கட்சித் (ஈ.பி.டி.பி) தலைவரும் முன்னாள் அமைச்சருமான டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கைத்துப்பாக்கி ஒன்று பாதாள உலகக்குழுவின் கைகளுக்கு போய்ச்சேர்ந்ததாகக் கூறப்படும் விவகாரம் குறித்து நடந்து வரும் விசாரணை தொடர்பில் குற்றப்புலனாய்வுத் திணைக்களம் (Crime Investigation Department - CID) கடந்த மாதம் (26.12.2025) அவரைக் கைது செய்தது. பிரபல குற்றவாளியான மாகந்துரே மதூஷிடம் (Makandure Madush) இருந்து பெறப்பட்ட தகவலின் அடிப்படையில், வெளிவேரிய (Weliweriya) பகுதியில் உள்ள புதர் ஒன்றில் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த அந்தத் துப்பாக்கி மீட்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது.

தேவானந்தா, தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் (LTTE) அமைப்பைத் துணிச்சலாக எதிர்த்து நின்று, அதனைத் தோற்கடிக்க உதவிய முன்னாள் போராளிகளில் ஒருவர். களுத்துறை சிறைச்சாலைக்குள் நடந்த கொலை முயற்சி உட்பட பல கொலை முயற்சிகளில் இருந்து அவர் உயிர் தப்பியுள்ளார். தேவானந்தாவிற்கு ஏற்பட்டுள்ள இந்த இக்கட்டான நிலைமை, தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் ஆதரவுக் குழுக்களுக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அளித்துள்ளதை, அவர்களின் சமூக ஊடகப் பதிவுகள் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் பயங்கரவாதம் உச்சக்கட்டத்தில் இருந்தபோது இந்தத் துப்பாக்கி தேவானந்தாவிற்கு வழங்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. மதூஷ் 2019 இல் கைது செய்யப்பட்டு, 2020 ஒக்ரோபரில் பொலிஸ் காவலில் இருந்தபோது கொல்லப்பட்டார். அந்தத் துப்பாக்கி பாதாள உலகக்குழுவினரின் வசம் இருந்தபோதும், அதன் வரிசை எண் (Serial number) சிதையாமல் அப்படியே இருந்துள்ளது என்பதுதான் ஆச்சரியத்துக்குரிய விடயம்.

மதூஷ் இறந்து நீண்ட காலமாகிவிட்டதால், இந்தத் துப்பாக்கி தொடர்பாக சி.ஐ.டி (CID) கூறும் புகார்களைச் சரிபார்க்க எந்த வழியுமில்லை. ஜே.வி.பி/என்.பி.பி (JVP/NPP) அமைப்பைச் சார்ந்த ஓய்வுபெற்ற பொலிஸ் கூட்டமைப்பின் இரு உறுப்பினர்களின் கீழ் இயங்கும் சி.ஐ.டி, இப்போது ஜே.வி.பியின் ஏவல்படையாக மாறியுள்ளது. ஜே.வி.பி/என்.பி.பி அரசாங்கத்தின் நலன்களைப் பாதுகாக்கவே பொலிசார் துடியாய் துடிக்கின்றனர்.

அண்மையில் அரசாங்க நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் விபத்தை ஏற்படுத்தியபோது, (அவர் மது அருந்தியுள்ளாரா என்பதைப் பரிசோதிப்பதற்கு) பொலிசாரிடம் சுவாசப் பரிசோதனை கருவிகள் (breathalysers) திடீரென இல்லாமல் போயுள்ளது. கஞ்சா தோட்டமொன்றினைச் சோதனையிட்டதற்காக, ஒரு பொலிஸ் அதிகாரி (தேசிய மக்கள் சக்தி) அரசாங்க நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் மற்றும் அவரது ஆதரவாளர்களால் தாக்கப்பட்டதோடு, அவர் தற்காலிகப் பணிநீக்கம் செய்யப்பட்டு கைது செய்யப்பட்டுள்ளார்! மோசடிக் குற்றச்சாட்டு சுமத்தப்பட்ட ஒரு பிரதி அமைச்சரையும் தேசிய மக்கள் சக்திக்கட்சியின் மாநகர முதல்வரையும் பொலிசார் இதுவரை கைது செய்யவில்லை.

தேவானந்தாவின் துப்பாக்கி குறித்து சி.ஐ.டி தீவிரமாக விசாரித்து வரும் நிலையில், 1980களின் இறுதியில் நடந்த ஜே.வி.பியின் இரண்டாவது கிளர்ச்சியின் போது அரசியல்வாதிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான ஆயுதங்கள் மற்றும் அக்காலகட்டத்தில் ஜே.வி.பியால் கைப்பற்றப்பட்ட ஆயுதங்கள் குறித்தும் விசாரணை நடத்தப்பட வேண்டும்.

2019 ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் அப்போதைய பாதுகாப்புச் செயலாளர் ஹேமசிறி பெர்னாண்டோ (Hemasiri Fernando), சுமார் 4,700 9mm பிஸ்டல்கள் மற்றும் ரிவோல்வர்களுக்கு உரிமம் வழங்கப்பட்டிருந்தாலும், அவற்றை யார் பெற்றார்கள் என்ற தகவல் இல்லை என்றும், மோசமான விடயமென்னவெனில் சில நபர்கள் தலா 15 சிறியரகத் துப்பாக்கிகளை வைத்திருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்.

2023 இல் அப்போதைய பாதுகாப்பு இராஜாங்க அமைச்சர் பிரமித பண்டார தென்னகோன் (Premitha Bandara Tennakoon), 1980களின் பிற்பகுதியில் ஜே.வி.பி படுகொலைகளில் ஈடுபட்டிருந்தபோது, 154 அரசியல்வாதிகளுக்கு சுமார் 700 துப்பாக்கிகள் வழங்கப்பட்டதாகவும், அவை இதுவரை திருப்பி ஒப்படைக்கப்படவில்லை என்றும் நாடாளுமன்றத்தில் தெரிவித்தார். இந்த எண்ணிக்கை உண்மையான எண்ணிக்கையை விட மிகக் குறைவானது என்றே நாங்கள் நம்புகிறோம்.

நாங்கள் முன்னையதொரு ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளபடி, இலங்கையில் சட்டவிரோத ஆயுதப் புழக்கம் குறித்து, 2004 இல் ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்கவினால் நியமிக்கப்பட்ட சட்டவிரோத சிறியரக ஆயுதங்கள் பரவலுக்கு எதிரான தேசிய ஆணைக்குழு (National Commission against the Proliferation of Illicit Small Arms) விரிவாக ஆராய்ந்தது. அதன் ஆய்வு அறிக்கையில் மதிப்புமிக்க தகவல்கள் உள்ளன. எனினும் தற்போதைய நிலைக்கு ஏற்ப அது புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும். பாதுகாப்பு அதிகாரிகள் இந்த ஆவணத்தை முழுமையாகப் படித்து, சட்டவிரோத துப்பாக்கிகள் குறித்த புதிய ஆய்வை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

ஜே.வி.பி தனது இரண்டாவது கிளர்ச்சியின் போது பயன்படுத்திய சட்டவிரோத துப்பாக்கிகளைக் கண்டறிய பொலிசார் அனைத்து முயற்சிகளையும் கட்டாயமாக எடுக்க வேண்டும். ஜே.வி.பியின் பெரும்பாலான ஆயுதக் கிடங்குகள் இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. 1987 முதல் 1989 வரை ஜே.வி.பியால் கைப்பற்றப்பட்ட 2,000 இற்கும் மேற்பட்ட துப்பாக்கிகள் இன்னும் மீட்கப்படவில்லை என்று தயாசிறி ஜயசேகர (Dayasiri Jayasekara) 2025 பெப்ரவரி 27 அன்று நாடாளுமன்றத்தில் தெரிவித்தார்.

ஜே.வி.பி பல பொலிஸ் நிலையங்கள் மற்றும் இராணுவ முகாம்களைத் தாக்கி பல ஆயுதங்களைக்

கொள்ளையடித்து சென்றது நினைவிருக்கலாம். 1987 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரலில் ஜே.வி.பி பல்லேகல இராணுவ முகாமின் ஆயுதக் கிடங்கைக் கைப்பற்றியது. ஜே.வி.பி தலைமையிலான தேசிய மக்கள் சக்தி, இப்போது அரசாங்கமொன்றினை அமைத்து, துப்பாக்கி வன்முறையை ஒழிப்பதற்கான பிரச்சாரத்தை தொடங்கியுள்ள நிலையில், 1980களின் பிற்பகுதியில் ஜே.வி.பி பயன்படுத்திய துப்பாக்கிகள் பற்றிய தகவல்களை பாதுகாப்பு அமைச்சாலும் சி.ஐ.டியினராலும் கண்டறிய முடியும்.

துப்பாக்கிச் சூட்டுச் சம்பவங்கள் எதுவுமில்லாத ஒரு நாள் கூட கடந்ததில்லை. நேற்று (31.12.2025) மேல் மாகாணத்தில் இரண்டு துப்பாக்கிச் சூட்டுச் சம்பவங்கள் பதிவாகியுள்ளன. ஆயுதங்கள் கடத்தப்படுவது, பொலிஸிலும் ஆயுதப்படைகளிலும் உள்ள மோசடிக்காரர்களின் சட்டவிரோத நடவடிக்கைகள், உள்நாட்டில் ஆயுதத் தயாரிப்பு, தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் ஆயுதக் கிடங்குகளில் கைப்பற்றப்பட்ட ஆயுதங்கள் மற்றும் 1980களின் பிற்பகுதியில் காணாமல் போன ஆயுதங்கள் குற்றவாளிகளிடம் சென்றடைந்தது போன்றவையே இலங்கையில் சட்டவிரோத துப்பாக்கிகள் பெருகுவதற்கு முக்கிய காரணங்களாக ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

கிளிநொச்சியில் புதைக்கப்பட்டிருந்த தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் ஆயுதக் கிடங்குகளில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட ஆயுதங்களை நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளில் உள்ள குற்றவாளிக் கும்பல்களுக்கு விநியோகித்ததற்காக 12 சந்தேக நபர்களை 2019 மார்ச் 22 அன்று பொலிசார் நீதிமன்றத்தில் முன்னிலைப்படுத்தினர். பொலிஸ், இராணுவம் மற்றும் ஈ.பி.டி.பி போன்ற மாற்றுக் குழுக்கள் மீது தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் தாக்குதல்களை நடத்தி, அவர்களிடமிருந்தும் ஆயுதங்களைக் கைப்பற்றினார்கள். சட்டவிரோதத் துப்பாக்கிகள் அனைத்தையும் கண்டறிய பொலிசார் தீவிர முயற்சி எடுப்பது அவசியமாகும். இதுவே அவர்களின் புத்தாண்டு உறுதிமொழியாக இருக்கட்டும்.

–ஆசிரியர் தலையங்கம்
The Island, 01.01.2026

ஈரான் மீது கை வைக்காதே!

மத்திய கிழக்கில் மீண்டும் ஒரு போர் மேகம் மிகத் தீவிரமாகச் சூழ்ந்திருக்கிறது. உலக அமைதிக்குத் தொடர் அச்சுறுத்தல் விடுக்கும் வகையில், ஈரான் மீது நேரடித் தாக்குதல் நடத்தத் துடிக்கும் அமெரிக்கா தலைமையிலான வல்லாதிக்க சக்திகளின் போக்கு கடும் கண்டனத்திற்குரியது. இறையாண்மை கொண்ட ஒரு நாட்டின் மீது தன்னிச்சையான பொருளாதாரத் தடைகளையும், இராணுவ அச்சுறுத்தல்களையும் ஏவுவது சர்வதேச விதிகளுக்கு எதிரானது மட்டுமல்ல, அது மனிதாபிமானமற்ற கொடூரமும் ஆகும்.

ஈரான் மீதான விரோதப் போக்கு என்பது நேற்று இன்று தொடங்கியதல்ல. எண்ணெய் வளங்களைக் கைப்பற்ற நினைக்கும் ஏகாதிபத்திய நாடுகளும், பிராந்திய மேலாதிக்கத்தை நிலைநாட்டத் துடிக்கும் சக்திகளும் இணைந்து ஈரானை ஒரு நிரந்தர எதிரியாகச் சித்தரிக்கப் பல ஆண்டுகளாக முயன்று வருகின்றன. கடந்த காலங்களில் ஈராக், லிபியா, சிரியா போன்ற நாடுகள் "ஜனநாயகம்" என்ற பெயரில் சிதைக்கப்பட்ட வரலாற்றை நாம் அறிவோம். அந்த வரிசையில் ஈரானையும் தள்ளிவிட்டு, அதன் வளங்களைச் சுரண்ட நினைப்பது ஒட்டுமொத்த ஆசியப் பிராந்தியத்திற்கே ஈடு செய்ய முடியாத பேராபத்தாக முடியும்.

உலக எண்ணெய் இருப்பில் சுமார் 10% மற்றும் இயற்கை எரிவாயு இருப்பில் 15% கொண்டுள்ள ஈரான் மீது போர் தொடுப்பது உலகப் பொருளாதாரத்தையே நிலைகுலையச் செய்யும். குறிப்பாக, உலக கச்சா எண்ணெய் போக்குவரத்தில் 20%க்கும் மேலாகக் கையாளும் 'ஹோர்முஸ் ஜலசந்தி' (Strait of Hormuz) பகுதியில் ஏற்படும் பதற்றம், சர்வதேசச் சந்தையில் கச்சா எண்ணெய் விலையை பீப்பாய்க்கு 150 டொலருக்கும் மேல் உயர்த்தக்கூடும். இது இந்தியா போன்ற வளரும் நாடுகளில் கடுமையான விலைவாசி உயர்வையும், பணவீக்கத்தையும் உண்டாக்கி, சாமானிய மக்களின் வாழ்வாதாரத்தைப் பறிக்கும்.

ஏற்கனவே உக்ரைன் – ரஷ்யா போரினால் உலகப் பொருளாதாரம் தள்ளாடிக் கொண்டிருக்கும் சூழலில், ஈரானுக்கு எதிரான மற்றொரு போர் உலகை ஒரு மிகப்பெரிய நிதி நெருக்கடிக்குள் தள்ளும். ஈரானில் நடப்பது முற்றிலும் உள்நாட்டுப் பிரச்சனை. அதுவும் தூண்டிவிடப்பட்டது என்ற விபரங்கள் ஏராளம் உள்ளன. ஆனால் ஈரான் அரசின் செயல்களை "பயங்கரவாதம்" என்று முத்திரை குத்தும் நாடுகள், அதேபகுதியில் நடக்கும் அப்பட்டமான இனப்படுகொலைகளையும் ஆக்கிரமிப்புகளையும் கண்டும் காணாமல் மௌனம் காப்பது ஏன்? இது ஒரு அப்பட்டமான சர்வதேச இரட்டை நிலைப்பாடாகும்.

ஆயுத வியாபாரிகளுக்கும், போர் வெறி பிடித்த அதிகார மையங்களுக்கும் மட்டுமே போர் இலாபத்தைத் தரும். ஆனால் உழைக்கும் மக்களுக்கு அது கண்ணீரையும் பிணக் குவியலையுமே பரிசாக அளிக்கும். உலக நாடுகள் தங்களின் சுயநல அரசியலை விடுத்து, ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் வழிகாட்டுதலோடு பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் தீர்வுகாண முன்வர வேண்டும்.

ஈரானின் இறையாண்மையைக் காப்போம்! ஈரான் மீது கை வைக்காதே என்று உரக்கச் சொல்வோம்!

–தீக்கதிர், ஜனவரி 18 2025

16ம் பக்கத்தொடர்ச்சி...

கட்டுப்படுத்தப்படலாம் என்றாலும், நாட்டின் பாதுகாப்பு மற்றும் நிர்வாகத்திற்கான பொறுப்பை அவர் ஏற்றுள்ளார்.

உறுதியான செய்தி: "ஒரே அதிபர் – மதுரோ!"

ரொட்ரிக்ஸ் பின்னர் அரசு தொலைக்காட்சியில் தோன்றி, "இந்த நாட்டில் ஒரே அதிபர் தான், அவரது பெயர் நிக்கோலஸ் மதுரோ" என்று உறுதியுடன் கூறினார். அவரது அருகில் முக்கிய அமைச்சர்கள் மற்றும் இராணுவத் தளபதிகள் இருந்தனர்.

இன்று, டெல்சி ரொட்ரிக்ஸ் வெனிசுவேலாவின் தற்போதைய வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான நிலைப்பாட்டில் உள்ளார் — தந்தையின் புரட்சிகர மரபிலிருந்து ஆரம்பித்து, மதுரோவின் நம்பிக்கைக்குரிய வாரிசாகவும், அரசியல் மாற்றத்தின் மைய முகமாகவும் உருவெடுத்துள்ளார்.

முன்பக்கத்தொடர்ச்சி...

உள்ள அமெரிக்கப் படைத்தளங்களில் அமெரிக்காவின் பல இலட்சம் படை வீரர்கள் நிறுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

அமெரிக்கா தனது ஏகாதிபத்திய வளர்ச்சிப் போக்கை 1945 இல் யப்பானில் அணுக்குண்டுகளை வீசியதன் மூலம் உலகத்தின் முன்னால் பிரகடனப்படுத்தியது. இரண்டாம் உலக யுத்த முடிவில் ஹிட்லரின் உலக ஆக்கிரமிப்புக் கூட்டணியில் இருந்த யப்பானிய ஏகாதிபத்தியம் தோற்கடிக்கப்பட்ட போதிலும், எந்த விதமான போதிய காரணியும் இன்றி, தனது பலத்தைக் காட்டுவதற்காக அமெரிக்கா, யப்பானின் ஹிரோசிமா மற்றும் நாகசாகி நகரங்கள் மீது அணுகுண்டுகளை வீசி பேரழிவை ஏற்படுத்தியது.

அடுத்ததாக, யப்பானிய ஏகாதிபத்தியத்தைத் தோற்கடிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்த சீனப் புரட்சி மீது அமெரிக்கா தனது தாக்குதலைத் தொடுத்தது. 1945 இல் இரண்டாம் உலக யுத்த முடிவில் யப்பான் தோற்கடிக்கப்பட்டதும், அதுவரை யப்பானிய ஆக்கிரமிப்பை எதிர்ப்பதில் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடன் வேண்டா வெறுப்பாக ஒத்துழைத்து வந்த பிற்போக்குவாதி சியாங்கேசேக் தலைமையிலான சீனாவின் கோமின்டாங் அரசாங்கம், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை ஒடுக்கும் உள்நாட்டுப் போரில் இறங்கியது.

அதனால், 1949 ஒக்ரோபரில் சீனப் புரட்சி வெற்றி பெறும்வரை, சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கோமின்டாங் அரசாங்கத்துடன் போரில் ஈடுபட்டு, அதன் 90 இலட்சம் படையினரைத் தோற்கடித்து, நாட்டின் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியது. இறுதியில், சியாங்சேக் நாட்டை விட்டுத் தப்பியோடி, சீனாவின் ஒரு மாகாணமான தாய்வான் தீவில் ஒரு பொம்மை அரசாங்கத்தை அமைத்து, இறக்கும் வரை அதன் தலைவராக இருந்தார். அமெரிக்கா, சீனாவின் உள்நாட்டுப் போரில் சியாங் கும்பலின் பிற்போக்கு அரசாங்கத்தை ஆதரித்தது மட்டுமின்றி, இன்று வரை தைவானில் உள்ள பொம்மை அரசாங்கத்துக்கு இராணுவ உதவிகளையும் தொடர்ந்து வழங்கி வருகிறது. ஆனாலும், அமெரிக்கா சீனப் புரட்சிக்கு எதிராகச் செயல்பட்டு தோல்வியையே தழுவியது போல, வருங்காலத்திலும் நிச்சயமாகத் தோல்வியையே தழுவும்.

அதன் பின்னர், 1950 இல் கொரியாவில் ஏற்பட்ட உள்நாட்டு யுத்தத்தில் அமெரிக்கா கொரிய பிற்போக்கு சக்திகளுக்கு இராணுவ உதவி செய்யச் சென்றது. அங்கும் அமெரிக்கா தோற்கடிக்கப்பட்டு, வட கொரியாவில் கொரிய மக்கள் ஜனநாயகக் குடியரசு என்ற சோசலிச நாடு உருவானது. இருந்தாலும், தென் கொரியாவில் ஒரு பிற்போக்கு அரசு அமைவதற்கு அமெரிக்கா உதவி செய்து, இன்று வரை அதைப் பராமரித்து வருகின்றது. அத்துடன் அங்கும் தனது படைகளை நிறுத்தி வைத்துள்ளது.

அதன் பின்னர், 1965 இல் வியட்நாமை ஆக்கிரமித்திருந்த பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியம் ஹோசிமின் தலைமையினாலான விடுதலை இயக்கத்தால் தோற்கடிக்கப்பட்டு வெளியேற்றப்பட்ட பின்னர், அதைப் பயன்படுத்தி அமெரிக்கா அங்கு காலூன்றியது. ஆனால், அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராக வியட்நாம் மக்கள் தொடர்ந்து போராடியதால், வியட்நாமிலும் அதன் அயல் நாடுகளான கம்போடியா மற்றும் லாவோஸிலும் ஆக்கிரமித்திருந்த அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் 1975 இல் தோற்கடிக்கப்பட்டு, அந்தப் பிராந்தியத்திலிருந்து முழுமையாக வெளியேற நேர்ந்தது.

இரண்டாம் உலக யுத்தத்தைத் தொடர்ந்த இதே காலகட்டத்தில், ஸ்டாலின் தலைமையிலான சோவியத் யூனியனின் வெற்றியும், சீனா, வியட்நாம், கொரியா மற்றும் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஏற்பட்ட சோசலிசப் புரட்சிகளும் உலகில் பலத்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. இந்தச் சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்தி, பிரித்தானியா, ஒல்லாந்து, போர்த்துக்கல், பிரான்ஸ், ஸ்பெயின், இத்தாலி போன்ற மேற்கத்தைய ஏகாதிபத்திய நாடுகளிடம் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த பல ஆசிய, ஆபிரிக்க, இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் தமது தேசிய விடுதலையை வென்றெடுத்தன.

இவையெல்லாம் சேர்ந்து அமெரிக்கா தலைமையிலான உலக ஏகாதிபத்திய அமைப்பை ஆட்டம் காணச் செய்துள்ளது.

அமெரிக்கா. ஒரு பக்கத்தில் நேரடி ஏகாதிபத்திய இராணுவத் தலையீடுகளை மேற்கொண்டு வந்த அதே நேரத்தில், பொருளாதார ரீதியாகவும் மற்றைய நாடுகளைக் கட்டுப்படுத்தி வந்தது. இருப்பினும், ரஸ்யா, சீனா, இந்தியா, இரான் என்பனவற்றின் பொருளாதார வளர்ச்சி, அமெரிக்காவின் பொருளாதார, இராணுவ பலத்தை வெகுவாகப் பாதித்துள்ளது. குறிப்பாக, 'பிரிக்ஸ்' அமைப்பின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், அமெரிக்காவின் உலக ஆதிக்கத்தைப் பேணும் ஒற்றைத் துருவ நிலைப்பாட்டை மிகவும் பலவீனப்படுத்தியுள்ளது. அதன் காரணமாக, அமெரிக்காவின உலக ஆதிக்க டொலர் நாணயத்தின் ஆதிக்கமும் வீழ்ச்சி கண்டுள்ளது.

இந்த நிலைமைகளால் அமெரிக்காவின் உலக ஆதிக்க நிலைமை வீழ்ச்சி கண்டு, அது தனது இருப்புக்காகப் போராடும் ஒரு தற்காப்பு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. அதன் விளைவாகவே அமெரிக்க ஜனாதிபதி ட்ரம்ப் பல அதிரடியான அடாவடி நடவடிக்கைகளை உலக அரங்கில் மேற்கொண்டு வருகிறார். அதன் காரணமாக, அவரது நடவடிக்கைகள் மூன்றாவது உலக யுத்தமொன்றுக்கு அடிகோலுமோ என்ற அச்சத்தை உலக மக்களிடம் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

அப்படி ஒரு உலக யுத்தம் எழுந்தாலும் ஆச்சரியம் இல்லை. ஏனெனில், ஏகாதிபத்தியம் தனது இருப்பைப் பாதுகாப்பதற்கு எப்பொழுதும் யுத்தங்களையே நாடி வந்துள்ளது. உலக யுத்தங்களும் அவ்வாறே நிகழ்ந்து வந்துள்ளன. உதாரணமாக – முதலாம் உலக யுத்தம் ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்திய நாடுகளால் தமது நாடு பிடிக்கும் ஆசையை நிறைவேற்றுவதற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆனால், அதன் எதிர் விளைவாக உலகின் ஆறில் ஒரு பிரதேசமான ரஸ்யாவில் சோசலிசப் புரட்சி நடைபெறுவதற்கு வித்திட்டதில் முடிவடைந்தது.

இரண்டாம் உலக யுத்தம், ஜெர்மனியின் சர்வாதிகாரி ஹிட்லர், இத்தாலியின் சர்வாதிகாரி முசோலினி, யப்பானிய ஏகாதிபத்தியம் என்பனவற்றின் நாடு பிடிக்கும் ஆசையால் ஏற்பட்டது. ஆனால் அதன் விளைவால், சீனா, வியட்நாம், கொரியா போன்ற ஆசிய நாடுகளிலும், முழு கிழக்கு ஐரோப்பாவிலும் சோலிசப் புரட்சிகள் வெற்றிபெற வித்திட்டதுடன், ஆசிய – ஆபிரிக்க – இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் பலவற்றில் தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்கள் வெற்றி பெறவும் உதவியது.

முன்னைய இரண்டு உலக யுத்தங்கள் போல, மூன்றாம் உலக யுத்தம் ஒன்று ஏற்படுமாயின், அது ட்ரம்ப் தலைமையிலான அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் நாடு பிடிக்கும் ஆசையினால் ஏற்பட்டதாகத்தான் இருக்கும்.

ஆனால், அந்தப் போரில் அமெரிக்காவோ அல்லது வேறு எந்த ஏகாதிபத்திய நாடோ வெற்றிபெறப் போவதில்லை. அப்படி ஒரு போர் ஏற்பட்டால், பெரும்பாலும் அது உலக ஏகாதிபத்திய அமைப்புக்கு இறுதிச் சமாதி கட்டுவதாகவும், (சில வேளைகளில் அமெரிக்கா உட்பட) பல நாடுகளில் சோசலிசப் புரட்சிகள் வெற்றிபெற வழி வகுப்பதாகவும் இருக்கக்கூடும்.

இத்தகைய ஒரு நிலைமையைத்தான், உலக மார்க்சிச ஆசான்களில் ஒருவரான மாஓ சேதுங் அவர்கள்,

"யுத்தம் புரட்சியைத் தூண்டும், புரட்சி யுத்தத்திற்கு முடிவு கட்டும்"

எனத் தீர்க்கதரிசனத்துடன் சொல்லிச் சென்றுள்ளார்.

வெனிசுவேலா டெல்சி ரொட்ரிக்ஸின் எழுச்சி

புரட்சியின் மகளாக இருந்து இடைக்கால அதிபர்வரை

கராக்காஸில் பிறந்த டெல்சி ரொட்ரிக்ஸ் (Delcy Rodríguez) இன்று வெனிசுவேலா அரசியல் களத்தின் முக்கியமான முகமாக திகழ்கிறார். 1969 மே 18 ஆம் திகதி பிறந்த அவர், இளமையிலேயே அரசியல் போராட்டத்தின் நெடிய மரபில் வளர்ந்தவர். அவரது தந்தை, ஜோர்ஜ் அந்தோனியோ ரொட்ரிக்ஸ் (Jorge Antonio Rodríguez), 1970களில் “சோஷலிஸ்ட் லீக்” எனப்படும் இடதுசாரி கட்சியை நிறுவிய புரட்சியாளர். ஆனால், 1976 ஆம் ஆண்டு அவர் காவல் துறை காவலில் சித்திரவதை செய்யப்பட்டு உயிரிழந்த சம்பவம், வெனிசுவேலாவின் இடதுசாரி இயக்கங்களை அதிர்ச்சியில் ஆழ்த்தியது. அந்தச் சம்பவம் அப்போதைய இளம் செயற்பாட்டாளரான நிக்கோலஸ் மதுரோவையும் ஆழமாகப் பாதித்ததாகக் கூறப்பட்டது.

குடும்பமும் கல்வியும்

டெல்சி ரொட்ரிக்ஸின் குடும்பம் அரசியலில் தீவிரமாக ஈடுபட்டது. அவரது சகோதரர் ஜோர்ஜ் ரொட்ரிக்ஸ் (Jorge Antonio Rodríguez) இன்று வெனிசுவேலா தேசிய சபையின் தலைவராக பணியாற்றுகிறார். சட்டத்துறையில் பட்டம் பெற்ற டெல்சி, வெனிசுவேலாவின் மத்தியப் பல்கலைக்கழகத்தில் (Central University of Venezuela) கல்வி கற்றார். வழக்கறிஞராக தனது வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய அவர், சாவேஸ் வழிநடத்திய சோஷலிஸ்ட் புரட்சியின் கொள்கைகளில் ஈடுபட்டு, பின்னர் மதுரோவின் நம்பத்தகுந்த சகாக்களில் ஒருவராக உயர்ந்தார்.

அரசியலின் படிக்கட்டுகளில் முன்னேற்றம்

டெல்சி ரொட்ரிக்ஸ் தனது அரசியல் பயணத்தை 2013ஆம் ஆண்டு தகவல் மற்றும் தொடர்பு அமைச்சராகத் தொடங்கினார். அதன்பின் 2014 முதல் 2017 வரை வெளிவிவகார அமைச்சராக பணியாற்றிய அவர், உலக அரங்கில் வெனிசுவேலாவின் சோஷலிஸ்ட் அரசின் குரலாக திகழ்ந்தார். “சாவேசின் இலட்சியத்தை உலகின் முன் விளக்கி வந்தவர்” எனலாம்.

2017 இல், மதுரோவின் அதிகாரங்களை விரிவாக்கியதாக விமர்சிக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பு சபையின் தலைவராகவும் ரொட்ரிக்ஸ் நியமிக்கப்பட்டார். அதன்பின் 2018 ஜூனில், நிக்கோலஸ் மதுரோ அவரை நாட்டின் துணை அதிபராக அறிவித்தார். “ஒரு இளம், வீரமான, புரட்சியாளர் மகள், ஆயிரம் போராட்டங்களில் சோதிக்கப்பட்டவர்” என்று மதுரோ அவரை புகழ்ந்தார்.

பொருளாதாரம், எண்ணெய், மற்றும் “மிதமான” அரசியல்வாதி

ரொட்ரிக்ஸ், சாவேஸுடன் ஆயுதம் எடுத்த சில இராணுவத் தலைவர்களை ஒப்பிடும்போது, “மிதமானவர்” எனக் கருதப்படுகிறார். ஆனால், அவர் நிர்வாக திறமைகளில் துல்லியமானவர் எனவும் மதுரோவின் அரசின் முக்கிய தூண்களில் ஒருவராகவும் உள்ளார்.

துணைத் தலைவர் பதவியுடன் இணைந்தே ரொட்ரிக்ஸ் நிதி மற்றும் எண்ணெய் அமைச்சராகவும் இருந்தார். வெனிசுவேலாவின் பொருளாதாரம் சரிவடைந்த சூழலில், பணவீக்கம் எதிர்த்துப் போராட சில மரபுவழி (orthodox) பொருளாதார கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்தினார். இதனால், நாட்டின் தனியார் துறையிலும் அவர் குறிப்பிடத்தக்க நம்பிக்கை பெற்றார்.

2024 ஓகஸ்டில் மதுரோ, அதிகரித்த அமெரிக்கத் தடைகளை சமாளிக்க, எண்ணெய் அமைச்சகத்தையும் ரொட்ரிக்ஸின் பொறுப்பில் சேர்த்தார். இதன் மூலம் வெனிசுவேலாவின் முக்கிய வருமான மூலமான எண்ணெய் துறையின் முழு பொறுப்பும் அவர்மீது வந்தது.

அமெரிக்காவுடன் உறவுகள் மற்றும் பேச்சுவார்த்தைகள்

“அரசுக்குள் ரொட்ரிக்ஸின் உயர்ந்த செல்வாக்குதான் அமெரிக்காவை பேச்சுவார்த்தைக்கே வரவைத்தது.” அவரது அமெரிக்கத் தொடர்புகள் வெனிசுவேலா அரசியலில் குறிப்பிடத்தக்கவை. அமெரிக்க குடியரசுக் கட்சி ஆதரவு வட்டங்கள், எண்ணெய் தொழில்துறை மற்றும் வோல் ஸ்ரீட் (Wall Street) பிரதிநிதிகளுடன் அவர் பேச்சுவார்த்தை நடத்தியுள்ளார்.

முன்னாள் Blackwater நிறுவனர் எரிக் பிரின்ஸ் மற்றும் முன்னாள் ட்ரம்ப் சிறப்பு தூதர் ரிசர்ட் கிரெனெல் ஆகியோரும் அவருடன் நேரடியாக உரையாடியதாக அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. இவர்களில் கிரெனெல், வெனிசுவேலாவில் அமெரிக்க செல்வாக்கை அதிகரிக்க ஒரு ஒப்பந்தம் முயன்றதாக குறிப்பிடப்படுகிறது.

மதுரோ, அவரது தீவிரமான அரச தற்காப்பைச் சுட்டிக்காட்டி, ரொட்ரிக்ஸை “புலி” என அழைத்தார்.

நெருக்கடியின் நேரத்தில் தலைமைப் பொறுப்பு

சமீபத்தில் நிகழ்ந்த தாக்குதல்களின் பின்னர் டெல்சி ரொட்ரிக்ஸ், அமெரிக்கா உடனடியாக மதுரோ மற்றும் அவரது மனைவி சிலியா ஃப்ளோரஸின் உயிர் ஆதாரத்தை வழங்க வேண்டும் என்று கோரினார்.

அரசு சார்ந்த VTV தொலைக்காட்சியில் உரையாற்றிய அவர், “வெனிசுவேலாவுக்கு நடந்தது எந்த நாட்டுக்கும் நடக்கக்கூடியது. மக்களின் மனதை வலுக்கட்டாயமாக வளைத்திட வன்முறையைப் பயன்படுத்துவது ஒரு பேரழிவு,” என்று கூறினார்.

சனிக்கிழமை, வெனிசுவேலா உச்ச நீதிமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு துறை, நிர்வாகத் தொடர்ச்சிக்காக ரொட்ரிக்ஸை இடைக்கால அதிபராக நியமிக்க உத்தரவிட்டது. சில அரசியலமைப்பு உரிமைகள் தற்காலிகமாக

தொடர்ச்சி 14ம் பக்கம் பார்க்க...